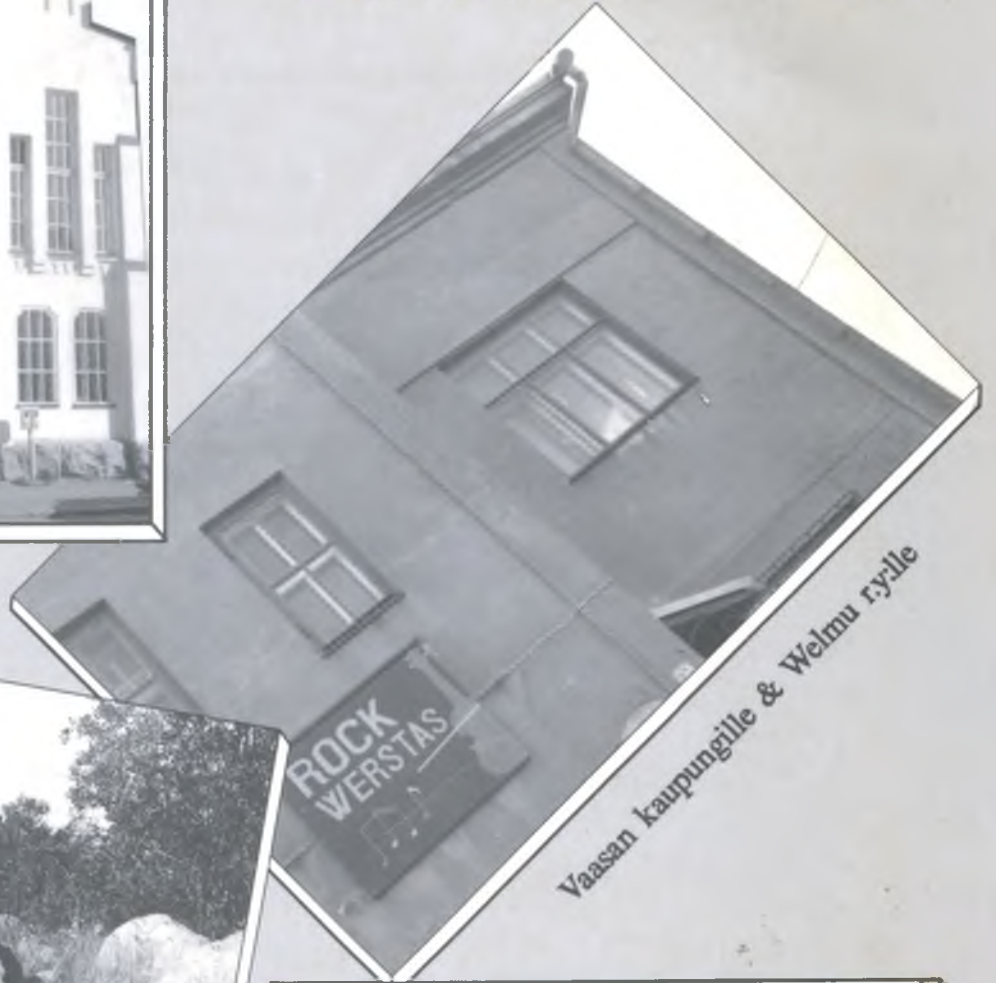

Länsirannikon
rytmit
Vaasa rolli

toimittanut Risto Jalonen

Aluksi

on syytä todeta, että musiikki etsii alati uusia polkuja kuljettavakseen. Tämä on nähtävissä varsin selvästi vaasalaisessakin musiikkielämässä, joka koko 90-luvun on vain piristymistään piristynyt. Nyt tapahtuu! Tämä on merkille pantavaa myös siksi, että esim. juuri rokin yhteiskunnallinen arvoasteikko on tänä päivänä aivan jotain muuta kuin vielä hetki sitten. Viimeisen kymmenen vuoden aikana Suomessakin läpikäyty murros on johdattanut arvostuksen aivan eri asteikolle. Mikä ei tietenkään ole pelkästään "hyvä juttu", koska kaikki mikä vähänkin haisee businekselle ollaan liian helposti alistamassa vain rahan palvelijaksi, ja näin rokkiakin ollaan pukemassa uusiin viihdyttäjän vaatteisiin. Mutta mehän tiedetään mitkä vaatteet meille sopii ja osataan sanoa asiat entistä suoremmin uusien mahdollisuuksien avautuessa. Ja kuitenkin tässäkin kirjassessa on kyse paljosta muustakin kuin vain rokista. On kansanmusiikkia. On tanssimusiikkia. On runoa ja proosaa, niin kuin pitääkin olla, että juttu maistuu elämälle.

Kiitokset

Kiittääkin pitää, sillä tämä Vaasa Roll -julkaisu, joka työstettiin tammikuussa 1992 painosta tulleen Vaasa Rokitin jatko-osaksi, sai jo tekovaiheessa koko kenttäväeltä niin myönteisen vastaanoton, että alta pois. Tällä kertaa nuivasta asennoitumisesta ei ollut tietoaakaan. Yhteistoiminta meni putkeen. Ja näinhän pitääkin, sillä eiköhän tämäkin opus ole melko välttämätön lenkki vaasarokin historiassa.

KULTTUURITOIMISTO

Vaasanpuistikko 12.
Osoite josta löytyy apu moneen kulttuuriasiaan.

Takapiruna jälleen kulttuuritoimenjohtaja Erkki Mendelin

Osaltaan myös Sven "Putte" Nyman pani rock-pyörät pyörimään.

Myllykatu 18.
Werstaalta löytyy moneen lähtöön.

Jalonen Risto Juhani myöntää syyllisyytensä teoksen toimittamiseen.

foto Raimo Heinonen

Tosi on

Vaasalaisittain paikallinen elävän musiikin yhdistys WELMU on rockkentän tärkein lenkki. Tapahtuuhan täällä toki paljon muutenkin, mutta kyllä köyhää olisi ilman Welmua.

Welmu pyörittää Raastuvankadulla Club 25:tä, josta on vuosien virrassa kehkeytynyt vaasalaisen musiikkielämän julkinen keskus. Livekeidas, joka on niittänyt kiistatonta mainetta jo yli valtakunnan rajojen.

Myllykadulla taas sijaitsee Rock-Werstas. Sieltä löytyy paitsi Welmun toimisto ja studio, niin myös bändien harjoittelutilat, joten tätä rakennusta voidaan hyvällä syyllä pitää yhdistyksen sydämenä.

Welmu toimii ja tekee vaasalaisesta rockelämästä huomattavasti sujuvampaa.

Rock-Werstas

Myllykatu 18

65100 Vaasa.

Täältä löytyy myös

Welmun toimisto

avoinna arkisin klo 12-14

puh. 961-3253 727

Kuvassa Welmun puheenjohtaja Tarja Huntus ja toiminnanjohtaja Hannu Viinamäki.

Club 25

Raastuvankatu 25
65100 Vaasa
puh. 961-3253 726

Rocktoimintaa
keväästä 1990
lähtien ja homma
senku komistuu.

Lontoolaisen veteraanipunkkari Charlie Harperin ohjastama U.K. Subs latasi aitoja fiiliksiä salin täydeltä.

Tämä englantilaiskokoonpanon vierailu Club 25:ssä oli eräs vuoden tapauksista ja varsinkin, kun Suomessa ryhmä pyörähti Vaasan lisäksi ainoastaan Tampereella.

Welmun Klubia vokalisti Harper yltyi kehumään todella vuolaasti.

Ja hienohan se on, kun tällainen Euroopat ja Amerikat kiertänyt punklähettäjäkin havaitsee "meidän" klubin erinomaisuuden.

Vaikka onhan aihehtakin!

Vuosi vuodelta enemmän on Vaasassa alkanut näkyä näitä kansainvälisiäkin tähtiä, (kiitos paitsi Welmun niin myös mm. Ravintola Oliver's Innin) ja ehkä nyt ensi suvena, Juhannuksena -95, Vaasassa järjestettävä **Ranta-Rock antaa osaltaan tarvittavaa lisäpotkua.**

U.K. Subs: Charlie Harper, laulu, Alan Campbell, kitara, Brian Barner, basso, Pete Davies, rummut.

JO VIISITOISTA VUOTTA WELMUILUA VAASASSA

Welmu r.y. eli Vaasan Elävän MusiikinYhdistys perustettiin elokuussa -79. Nyt vuosi on 1994 ja Welmun toiminta on huomattavasti laajentunut alkuajoista. Vuonna -79 welmulaiset pyrkivät järjestämään elävän musiikin tarjontaa vaasalaisille kerran kuukaudessa. Tänään Club 25:ssä on elävän musiikin tarjontaa joka lauantai ja toisinaan myös maanantaisin, keskiviikkoisin ja sunnuntaisinkin. Vuotuisella tasolla se tietää noin 100 - 150 tapahtumaa eli musiikkia vaasalaisten korville kolmannesosan vuodesta.

Yhdistyksen ylpeydenaiheet: Club 25 ja Rock-Werstas

Tänä päivänä Welmun keikka-keitaana toimii jo valtakunnallistakin huomiota herättänyt Club 25. Kiitokset Club 25:en saavuttamalle maineelle kuuluu ensisijaisesti niille sadoille ahkerille vapaaehtoistyöntekijöille, jotka ovat vuosien varrella puurtaneet palkatta rock-musiikin hyväksi Vaasassa ja kaikille niille paikallisille rock-pumpuille, jotka ovat heittäneet hyväntekeväisyyskeikkoja Welmun järjestämissä tilaisuuksissa.

Ilman Vaasan kaupungin suotuisaa asennetta elävän musiikin yhdistystä kohtaan ei toiminta paikallisten yhteiden hyväksi varmastikaan olisi tässä mittakaavassa kuin tänä päivänä. Vuonna 1985 yhdistys sai käyttöönsä Rock-Werstaan tilat, jossa treenaa tänä päivänä vaihtelevalla menestyksellä noin 20 - 30 pumppua. Treenikämppeä on yhteensä 18, joten Rock-Werstaan tilat ovat jatkuvasti yli 100%:ssa käytössä. Rock-Werstaan tiloissa toimii myös Vaasan Elävän Musiikin yhdistyksen demostudio, jossa on kylläkin levytetty useita mm. Klamydian levyjä. Studiosta huolehtii edelleen "Nappi" Aaltonen.

Vaasa Suomen rock-kartalle

Vuonna 1994 vaasalaiset rock-muusikot ovat vieneet Vaasaa Suomen kartalle monin eri tavoin. Keväällä -94 FST, Finlands Svenska Television kuvasi kaksi Club 25:stä kertovaa ohjelmaa, jossa esiintyivät vaasalaisen rock-musiikin lippulaiva Klamydia ja Stompin' Devils Cajun Band.

- * Klamydia jatkaa edelleen voittoisaa seilailuaan Suomen listoilla ja tanssilavoilla. Yhtye on tänä päivänä ehdottomasti Suomen ykköspunkbändi.
- * 1994 kesän lopussa vaasalainen naistrubaduuri Rauni Rokka saavutti voiton kauniilla sävellyksillään ja sanoituksillaan Tapsan Tahdeissa Nokialla.
- * Kuudennusmiehet, jonka jäsenistöstä puolet majailevat Vaasassa ja puolet Teuvalla ovat kiertäneet Suomea menestyksekkäästi tänä kesänä ja ovat esiintyneet mm. DBTL-kaupunkifestivaaleilla Turussa -94.
- * 8-jäseninen soulbändi Gumboots on kellutellut itsensä Tukholmaan hyvällä menestyksellä tämän vuoden puolella.
- * Syksyllä 1994 Vaasan Elävän Musiikin Yhdistyksen futisjoukkue, joka oli koottu vaasalaisista rock-muusikoista osallistui ensimmäistä kertaa Welmun historian aikana ROCK-FUTIKSEN SM-kilpailuihin.
- * Samana syksynä vaasalainen folkpunk kokoonpano Loretta Problem osallistui Rock-SM loppukilpailuun Turussa Kärenilla ja sijoittui toiseksi.

Welmun varjot

Vuoden 1994 aikana toiminta laajentui käsittämään myös alle 18-vuotiaita vaasalaisnuoria, kun Welmun yhteyteen perustettiin alajaosto alle 18-vuotiaille, Welmu Shadows. Alkuaikojen toiminnassa alle 18-vuotiaat olivat aina automaattisesti mukana, sillä tilaisuudet järjestettiin usein Nuorisotalolla ja Kaupungintalolla, jolloin ikärajoilla ei ollut merkitystä, mutta -90 luvun alussa, kun Welmu r.y. sai käyttöönsä vanhan Pelastusarmeijan kirkon "Frelsiksen" tilat ja sinne keskiolutluvat, jäivät alkoholinrajoitusten alittajat vähemmälle huomiolle.

Vuoden -94 keväällä nuoret ottivat itse yhteyttä Vaasan Elävän Musiikin yhdistykseen ja tänä päivänä he pyörittävät itse omaa konserttitoimintaansa. Periaatteena on järjestää noin kerran kuukaudessa ikärajoitettomia elävän musiikin konsertteja.

Toiminnan jatkuvuus on turvattu, sukupolvet vaihtuvat, kiinnostus kasvaa, maine leviää ja silti on aina uusia alueita vallattavana. Tyytymättömyys vallitseviin oloihinhan on ainut asia, joka meitä todella vie eteenpäin.

Tarja Huntus

VAASAN VESI EI JÄÄDY eli...

Vaasan Elävän Musiikin yhdistyksen jalkapallojoukkueen seikkailut Hämeenlinnassa

Vuoden 1994 Rock-futiksen SM-kisat järjestettiin 3.-4.9. H-linnassa. WELMU:n joukkue oli ensimmäistä kertaa mukana pelaamassa kunniaakkaasta SM-rockfutiksen kullasta. Valmistautuminen kisoihin aloitettiin -94 keväällä. Joukkueella oli "tiivis" harjoitusohjelma valmentajiensa Aku Ahon (3's Co, Flunssa, Lehtimäen Lehmipojat), Jyri-Jukka Laitisen (Lehtimäen Lehmipojat) ja Markku Kehon (Nipples, Romance, Lehmipojat) johdolla, jotka laativat ovelia pelistrategioita. Itse harjoituskausi jäi vajanaiseksi tiukan aikataulun puitteissa. Suunniteltua korkean paikan leiriä Sky Terassilla ei ehditty pitää.

Valmistautuminen ei rajoittunut pelkkään harjoitteluun. Kesän alussa joukkueelle kerättiin rahaa matkasta aiheutuvien kustannusten kattamiseksi. Matkabudjetti oli n. 15.000 mk (paidat, matkat, yöpyminen jne.). Järjestelyiden päävastaavana toimi päävalmentaja Aku Aho. Tukikeikkoja asian hyväksi tekivät Lehtimäen Lehmipojat (jonka mieskuoro koostuu Welmun Futisjoukkueesta), Klamydia, Loretta Problem ja Flunssa.

Welmun entisen futisjoukkueen jäämistöstä löytyneet jalkapallotarrat myytiin loppuun vajaassa vuorokaudessa. Sponsoreina kustannusten kattamisessa toimivat Vaasan kaupunki, Unisound, Koff ja Club 25 (tietysti).

MATKAAN...

Linja-auto lähti klo 03.00 Hullu Pullon parkkipaikalta. Lähtijät odottivat lähtöä kurkut kuivina kosteiden juomien läheisyydessä jo useita tunteja ennen H-hetkeä Apen ja Birgitan hellässä hoivassa BIRRASSA.

Kaikki olivat valmentajien yllätykseksi ajoissa paikalla. Myöhemmin H-linnassa tosin huomattiin, ettei asian laita näin suinkaan ollut Marina Roosin saapuessa taksilla miesten pukukoppien välittömään läheisyyteen.

Linja-autoon oli matkan ajaksi varattu riittävästi jäähdytysnestettä, jonka määrästä yllättyneenä kuuluisan rallikuskin kaima Timo Mäkinen viihdytti matkalaisia yleisömikrofonin kautta.

HÄMEENLINNA...

Ottelut alkoivat tasan klo 9.00 lauantaiamuna, mutta avauskokoontaminen oli vielä epäselvä rankasta linja-automat-kasta johtuen. Ensimmäinen ottelu pelattiin siitä huolimatta helsinkiläistä huumorintajutonta Fazer-musiikkia vastaan. Emme edes saaneet käyttää upouusia, kauniita Pilsner Urquell -tyyppisiä pelipaitojamme.

Welmun FC antoi Helsingin poikien tehdä maaleja mielin määrin. Ottelu päättyi riemukkaasti Welmun 3-1 tappioon.

KUOPION KEMPES

Seuraava ottelu olikin jo tasaisempi. Se hävittiin luvuin 4-1, sillä valmennus oli asettanut Kuopion Kempeksen tähtipelaaja Sakari Kuosmasen tiukkaan miesvartiointiin. Vartijaksi oli valittu turnauksen ensimmäinen virallinen naispelaaja Tarja Huntus (Loretta Problem, Stompin' Devils Cajun Band, Lehtimäen Lehmitytöt), joka noudatti valmennuksen ohjeita kirjaimellisesti. Tästä Saku kimpaantui siinä määrin, että kävi myöhemmin pyytämässä kannatusjoukoilta anteeksi törkeää käyttäytymistään.

LAUANTAIN VIIMEINEN OTTELU...

Lauantaipäivän ottelu, jota oli valmisteltu kuukausia etukäteen, pelattiin Ressu Redfordin johtamaa Turun Riverside Gladiatoreita vuosien 1990-93 Rock-futiksen mestareita vastaan. Welmun omat gladiaattorit olivat valmennusjohdon ohjeista huolimatta helliä Ressulle, josta kiitollisena Ressu antoi nimmarinsa joukkueen johtaja Aku Aholle.

Kokoonpanojen kirjoittamisesta väsähtäneenä Aku siirsi ottelun alkujohdon Markku Keholle ja J-J Laitiselle.

-Herätessäni tilanne oli tasan 0-0, muisteli päävalmentaja.

Kannatusjoukkue oli hurjempana kuin Suomi-Ruotsi maaottelussa konsanaan. Kannatus palkittiin. Joukkue siirtyi 1-0 johtoon. Kannatusjoukot ryntäsivät riemuiten kentälle (tavasta tuli myöhemmin traditio).

Marko Salo (Flunssa, Lehmipojat), joukkueen maalivahti, piti Welmun maalin puhtaana pelin loppuun asti.

KOKO ROCK-SUOMI RIEMUITSI!!!

ROCKIA JA FUTISTA...

Iltatilaisuus järjestettiin Hotelli Vaakunan yökerhossa, jossa joukkueista kootut yhtyeet esittelivät soittotaitojaan.

Turun joukkueen musikaaliset kyvyt olivat huomattavasti pelikentällä esitettyjä paremmat.

Welmun joukkue oli valmistellut yhdessä rumpalinsa Marko Latvalan (Kuudennusmiehet, Viides Orpo, Lehmipojat), korkeatasoisen ohjelman iltatilaisuuteen, joka sai kuitenkin väistyä kannatusjoukkojen ja pelaajien rynnätessä innokkaasti esittämään mieskuorolaulujaan. Myös vaasalaisen levy-yhtiön johtaja Arto Laaksoharju häkeltyi esityksen korkeasta tasosta siinä määrin, että harkitsi vakavasti kuoron kiinnittämistä omaan talliinsa. Alkupalloiksi hän lupasi ostaa joukkueelle pelihousut.

SUNNUNTAI...

Aamiaisen jälkeen joukkue siirtyi hotellin aulaan odottamaan kentille lähtöä. Lievän loukkaantumisen johdosta kannatusjoukkueen johtajaksi siirtyi melkein Hotelli Cumuluksen ala-aulan ikkunan läpi Jari "Nappi" Aaltonen (3's Co., The Nipples, Lehmipojat.)

jatkuu s. 20

Kulkijoille

*Oi ystävä
perho yön
paikka on
vapaana loistaa
säveltä kauneinta toistaa
- niin yö
aamua odottaa
kuin päivä
iltaansa kaipaa.*

Matkalla

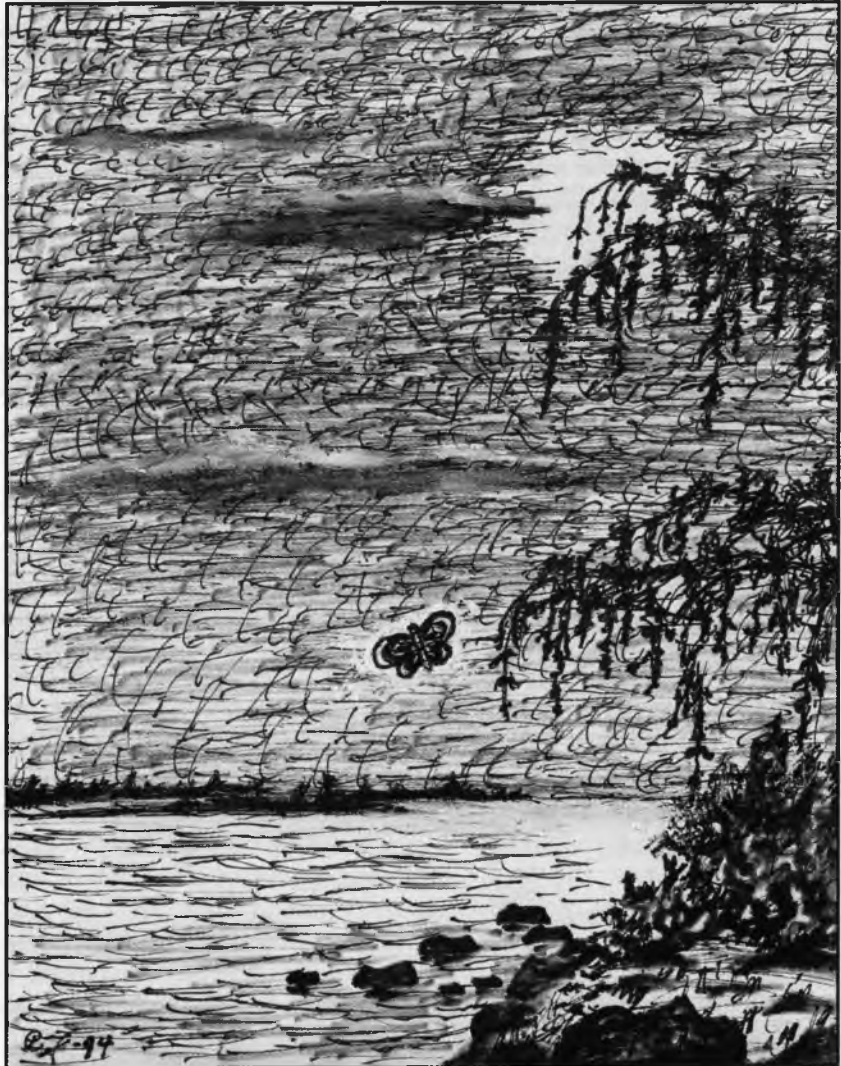
*Maailma
kuin tähdenlento
sinä
suolaista vettä huulillani.*

*Jano sammumaton
maailman kohtalokin on.*

Tauko

*Uni ui
ohi ajan
yli
sateenkaaren rajan.*

*Perhosen siivet
sillalla sadun
mielessä maailmalla
sielujen saloilla.*

Muusikko Mikko Rintanen

Suomalaiseen musamaailmaan on jo vuosien ajan antanut vaasalaisilmettä multi-instrumentalisti Mikko Rintanen. Tämä kosketinvirtuoosi nähtiin takavuosina edesmenneen Albert Järvisen Royal -yhtyeessä ja viimeksi häntä kuultiin levyllä comebackin tehneen Wigwamin Light Ages -äänitteellä ja käviväthän nuo kiertueen merkeissä Vaasassakin Ky-klubilla -93. Mikko Rintanen tätä päivää on mm. vaikuttaminen vanhassa vaasalaisbändissä nimeltä The Wantons. Taiteiden yössä heidät nähtiin Club 25:ssä ja tällöin Rintanen heilui kitaranvarressa ja hiljattain tätä yhdistelmää kuultiin ja katseltiin Isänpäivänä teeven kakkosverkosta lähetetyssä Villa Wasa -ohjelmassa, tällöin tosin Mikko vastasi taas kosketinosuuksista. Muutoin Rintanen asuu ja vaikuttaa Helsingin seudulla, missä hänellä riittää studiokysyntää ja onhan Mikolla menossa ne omat rytm- n' blues rypistyksetkin.

Trubaduuri Rauni Rokka

Viisunikkari Rauni Rokka elää musiikkiaan. Hänen tuotannossaan kuuluu niin äidin, puolison kuin erityisopettajan rooli. Kirjoittaminen on ollut hänelle pienestä pitäen tärkeää, mikä on ilmennyt runoina, tarinoina ja runsaana kirjeenvaihtona, myös päiväkirjaa hän on ehtinyt pitää. Tästä kaikesta on kuitenkin pitkä matka laulun syntymiseen.

-Kaikki tekstit eivät suinkaan tule lauluiksi.

-Lauluun syntyvät tavallisesti käsi kädessä melodian ja tekstin aiheet, ne ikään kuin kuuluvat yhteen. Tietoisuuteen kumpuaa jostain alitajunnasta laulunpätkä, joka vaatii jatkoa. Mutta kun siitä sitten lähtee eteenpäin - se vaatiikin kynää, kumia ja keskitymistä, pohtii Rauni.

Tätä nykyä trubaduuri Rokka toimii omissa nimissään, itsenäisemmin kuin ennen, jolloin hän vuosien ajan luotsasi mm. puoliakustista Negrokäärme -yhtyettä, jolta ehti tulla julkisuuteen yksi single.

Lauluja elämän eväin

Tätä päivää on studiotyöskentely tuttujen muusikoiden kanssa sekä tuollainen muutaman keikan kuukausitahti. Myös tilaustöitä Rauni on saanut tehdäkseen.

-Joihinkin tilaisuuksiin tai tapahtumiin minulta on lauluja tilattu ja on mielenkiintoista paneutua itselleen vähän vieraampaankin juttuun ja katsoa, mitä syntyy.

Ja syntynyt on, sillä vuosien saatossa Rokka on kehittänyt väsymättä piisintekotekniikkaansa, mistä merkittävimpänä näytteenä tämän vuotinen viisuvoitto Tapsan Tahdeissa.

-Nyt Tapsan Tahtien jälkeen oli korkea aika saada jotain uutta aikaan. Niinpä kokosin tuttuja muusikoita, joiden kanssa kemia toimii ja nyt studiojälki tuntuu hyvältä.

-Kyllä se laulujen julkisuuteen tuominen on tärkeää tekijälle.

-Pöytälaatikossa ne piisit alkavat vuosien mittaan ahdistaa, ja välillä, jos vanhat kummittelevat "käyttämätöminä", tuntuu ettei jaksa synnyttää uusia.

Onneksi Rauni jaksaa ja on jaksanut, sillä hänellä on paljon sanottavaa, ja onneksi se voitto lohkesi, sillä tuollainen täysosuma antaa aina tietynlaista puhtia tekemiseen.

-Olen aina suorastaan inhonnut kilpailuja ja kilpailemista. Mielestäni on olemassa hyvin vähän asioita, joissa ihmisiä voi selkeästi laittaa paremmuusjärjestykseen.

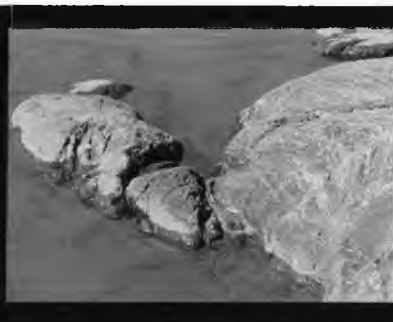
-Joillakin näyttää olevan kova kilpailuvietti - minulta se tuntuu puuttuvan täysin. Liittyyne siihen, että en koe olevani kovin pitkäjänteinen. No, musiikki on sellainen asia joka on seurannut läpi koko elämän, mutta sekin eri muodoissa: lapsena pari vuotta viulua, nuorena pari vuotta selloa, pianoa... se instrumentti joka aina on kulkenut tahtomattakin mukana on ääni.

-Jossain vaiheessa päätin kuitenkin itseäni jonkin verran kilpailuttaa. Parilla ensimmäisellä kerralla en päässyt edes alkukilpailuun, mutta sitten kolmas kerta, tänä vuonna, sanoi toden ja se ensimmäinen palkinto oli sitten aluksi jotain aivan käsittämätöntä, mutta ei sen ansiosta ole kovin suurta julkisuutta tai mammonaa karttunut. Pääasiassa Rauni tekee laulut vieläkin itselleen. Niiden avulla hän vakuuttaa olemassa oloaan ja käsittelee itselleen tärkeitä asioita ja kun laulaja itse nauttii laulamista, niin onhan se aina vain hienompaa, kun niitä todella tahdotaan kuunnella.

foto Jukka Isomäki

Elämää ymmärtävistä lauluista tunnetaan Rauni Rokka

Wings

-Pari vuotta sitten, kun yhtye nimeltä Cartilage veteli viimeisiään, niin aika kävi otolliseksi keskittyä silloisen sivubändin esiin tuomiseen, kertoilee Kai Hahto.

Tasan puolet porukasta, molemmissa tapauksissa, on yhtäkuin rumpali Hahto ja piisintekijä, laulaja, komppikitaristi Karri Suoraniemi. Heitä voisi luonnehtia kyseisten yhtyeiden rungoksi, koska toinen heistä tekee sisällön ja toinen takaa osaamisellaan rytmin toimivuuden.

Sittemmin Cartilagen poistuttua päiväjärjestyksestä pääsivät miehet tosissaan eloisamman projektinsa kimppeun, jossa heidän lisäksi touhuilevat Anssi Hyvärinen soolokitarassa ja Harri Kessunmaa bassossa. Nyt Wingsissä, kun liikutaan laajemmalla musiikkikentällä, tuon tahtitarkkuuden merkitys on entisestään korostunut.

-Meidän tyyli on sen verran omaa sekoitusta, että sitä on vaikea luokitella. Lauluakin löytyy neljään eri tyyliin ja pauketta vielä useampaan, virmistää Kaisa.

Eikä tuo turhaan hymyile, sillä alkuvuodesta -93 Karrin piiseistä tehtiin Welmulla demo, joka lähetettiin kierrokselle ja Ranskassa tärppäsi. Niinpä demosta tehtiin masteri ja sitten loppuvuodesta kustantajaksi löytynyt Adipocere levy-yhtiö prässäsi siitä EP:n. Ja voilä pojat pääsivät piireihin ja palautetta on tullut jenkkilästäkin. Eikä tässä kaikki, vaan jatkoakin on jo seurannut syyskuussa ulos tulleen The Sun kasetin muodossa. Onni on, että löytyy näitä erikoisuuksiin erikoistuneita, ja ei muuta kuin pitoa siipiin.

Tuuli kertoo saa

*Kertoo tuuli saa
kuinka kolahtaa
kaksi käpylammasta
sillä polulla
metsätähtiä - mustikoita
rakkautta - tarinoita
aavistuksia ajan
syleilevä sanoma
elämän rajaama
sateenkaaren takana
runoilijoiden maa*

*kaksi kuvaa
viisi viivaa
nuottiavain
ja purkki yougurttia
tuuli kertoo saa
sade
pilvissä ratsastaa
ja läpi yön
juoksee valkoinen kani
kohti uutta valoa
ennen
illan kajoa.*

Kräklund Records

Pirteä paikallinen levy-yhtiö Kräklund Records hoitaa hommia vauhdilla ja tekee tulosta. Tämä avoin yhtiö muodostui Jouluna -91 punkbändi Klamydian kehykseksi. Toiminnasta vastaa pääosin Arto Laaksoharju, joka itsekkin aikoinaan musisoi kyseisessä yhtyeessä. Nykyisin noin puolet levymerkin tuotannosta on Klamydialta peräisin, mikä tahtoo sanoa kahdeksan äänitettä. Klamydian kaksi aikaisempaa levyä ovat nekin sikäli Kräklundin ohjaksissa, että niiden jakeluoikeudet ovat heillä. Suuri osa Kräklund Recordsin nykyisestä toiminnasta suuntautuu nimenomaan jakelumarkkinoille ja uusien kykyjen havainnointiin.

-Me hoidellaan Suomen maassa myös muiden indielafkojen jakeluja ja Ruotsistakin on tuotu maahan tavaraa esim. sellanen bändi kun No Fun At All, kertoilee A. Laaksoharju.

Uusia artisteja Kräklund Records haalii kasaan resurssien puitteissa. Viimeisin sopimus on allekirjoitettu Loretta Problemin kanssa, jolta tulee ensin ulos single ja sitten se pitempi soitto.

-Me laajennutaan hiljalleen terveellä pohjalla. Kiikarissa on paljon. Saa sitte kattoo mitä siitä tulee. Haussa on nimenomaan meidän mielestä hyvät jutut, valaisee Arto.

Ja tämä vaistoon ja omaan makuun luottaminen on varmaan näissä piireissä se ainoa kunnolla toimiva juttu.

Rock on tärkeää

Rytmi on kaikkeus. Se heiluttaa elämän lankoja. Se on enemmän kuin tahti ekstaasiin, se on jatkuvuus.

Rock tuli jäädäkseen ja tänä päivänä se alkaa olla jo liiankin olennainen osa päivittäiselämää. Sen sanomalla on kuitenkin siivet ja se on tärkeää. Rocklyriikka vaikuttaa olennaisesti nyky-yhteiskuntaan. Musiikiksi puettu sanasymboliikka helpottaa arkielämän rutiineissa. Olennaisesti vaikuttaa lyriikka myös musiikin olemukseen. Omine ehtoineen se muovaa sitä. Usein se jopa johtaa sävelten syntyyn. Toimiihan rock toki ilman sanojakin tai sanat voivat olla pelkistetysti ikäänkuin tukemassa latausta esim. tapaus Hurriganes. Useimmiten sanojen rytmiikalla kuitenkin jaetaan tahteja ja kerronta on olennaista. Tänä päivänä rocklyriikka on tehokkain tapa saada jotain iskostumaan videokulttuurin kuluttamiin mieliin.

Allan & The Astronauts

Aikoinaan ja hyvin pitkään vaikutti Vaasassa bändi nimeltä Roots ja sen viimein hajottua syntyi jatkeeksi tämä Allanin uusi porukka. Tuolloin elettiin armon vuotta 1987 ja edelleen Allanin astronautit lataavat tyylilä takuurokkia. Aluksi hommaa hoidettiin peruskolmikolla Ilkka "Allan" Niemi, laulu ja kitara, Hippi Hovi, basso ja Ape Toivari, rummut. Sitten mukaan lyöttäytyi helsinkiläismuusikko Joe Uggeldahl. Tämän kuvion pääsi kuitenkin sotkemaan miehen Saksaan suuntautunut pistosyökky. Loppuvuodesta -91 soolokone kuitenkin palasi maisemiin ja niinpä keikkatahti kerran kuussa, (mutta maassa vaikka astronautteja ollaankin) tyyliä on kiihtynyt jopa kolminkertaiseksi. Yli puolet Allan & The Astronautsin keikoista hoituu Ruotsissa ja Etelä-Suomessa, mutta Vaasassakin heitä näkee kiitettävän usein.

Bändin ohjelmisto on hioutunut vuosien saatossa ja repertuaarissa riittää. Tästä covervalikoiman runsaudesta johtuen joka esityskerta on aina oma juttunsa, ja yleisön toivomukset huomioidaan. Astronauttien keikoilla yleisö on yleensä hyvinkin asiantuntevaa, eikä kyllästy kuulemaan näitä rokin kulta-ajan juttuja.

Bändillä on paikkansa, yleisönsä ja työllä hankittu ammattitaito. Kaikki siis kondiksessa ja nämäkin sedät jaksavat heilua.

Beacon Light

Stolpe - Hiltunen - Pelttala eli Beacon Light näyttää kulkuvaloa kohti kuulaampia maisemia ja myös kohti hengellisimpiä arvoja. Tarvitaanhan tuollaista akustista valoa ja varsinkin kun fikkarin takaa löytyy varsin osaava ryhmä. Ensimmäisen virallisen keikkansa kolmikko heitti 17. syyskuuta Vaasan kirkon alasalissa.

-Eka keikka meni niin hyvin, että täytyis ruveta tosissaan soitteleen ja senkin takia, että tälle akustiselle gospel-suuntaiselle musalle tuntuu löytyvän kysyntää, miettii maestro Stolpe.

Jan Stolpe hoitaa ryhmässä lauluosaston ja akustisen kitaroinnin, jota Hiltusen Timo vahvistaa dobrollaan ja Kimmo Pelttala huuliharpuillaan.

-Homma lähti kehittyyn oikeestaan jo vuosi sitten Peffanin (Pedagogiska fakulteten) minikeikan jälkeen, jatkaa Janne.

-Harjoiteltu me ollaan ikävä kyllä aivan liian vähän, koska harpisti on heilunut lähinnä Pietarsaareissa koko viime kesän. Nyt mies on kuitenkin taas Vaasan päässä ja homma tuntuu saavan uutta tuulta, päättää Stolpe.

Hiltunen myötäilee haastattelua toteamalla: -Kiva soittaa tällaista musaa.

Ja sitähan se varmasti on, kun juttu nyt kerran on niin, että sofinmpi kama on aina korvaystävällisempää ja jo tämänkin takia tervetullutta sähköisillä desibeleillä mässäileviin rockympyröihin.

Lassie & Lads

Tyttönen ja poikaset eli Lassie and Lads on pääosin irlantilaismusiikkiin keskittyvä kuusihenkinen yhteenliittymä. Lopullista kipinää kävi voimakaksikko Eija Heikkilä ja Rauli Ruhanainen hakemassa Irlannista kesällä -93.

-Oltiin parin viikon kierroksella. Pyörittiin kaiken maailman pikkupaikoissa ja lukemattomissa pubeissa ja tottakai vain siitä syystä, että joka paikassa soi kansanmusiikki.

-Kokemus oli avartava ja täytyi ihmetellä, kun siis todellakin asia oli niin, että menipä mihin tahansa vähänkin normaalimpaan paikkaan, niin aina soi perinnet musaa, muistelee Rauli.

Eijan, joka soittaa pianohaitaria ja Raulin, joka soittaa kitaraa, lisäksi ryhmässä esittävät pelimannitaitoja laulaja Timo Kuusisto, joka hoitelee tahtipuolta bodhranilla eli irlantilaisella kehärummulla ja Janne Lehtonen, joka näppäilee nauhatonta sähköbassoa sekä kaupunginorkesterista tutut Tarmo Isokangas viulussa ja Pertti Maaniittu poikkihuilussa. Kesällä rupesi homma toimimaan ja syksyllä, Taiteiden yössä, Club 25:ssä koettiin se eka keikka. Hiljalleen alkaa ohjelmisto olla kunnolla kasassa, mitä on kovasti edesauttanut hyvä treenimesta, biljardeistaan tunnettu PubPelimies. Keikkaa on siis luvassa enemmänkin ja aikanaan sitten vierailaan myös paikallisessa irlantilaiskuppilassa, Ó Malleyssa eli kansanomaisesti Oo Mällissä.

Vaikka Lassie & Ladsin soitannallinen päälinja onkin traditionaalinen, niin pääasia on kuitenkin hauskanpito musiikillisia keinoja kaihtamatta.

-Eikö muuten tuo Puppelimies ole hyvin valittu treenipaikka. Meinaan, että on kaikki tykötarpeet käden ulottuvilla, myhäilee Ruhanainen, joka myöntää kuulleen myös swingin kutsun.

Nipples

Coverband Nipples jatkaa hyvin hiotulla lainarocksaralla. Ohjelmistosta löytyy ZZ Topia, Doctor Feelgoodia, Hendrixiä, Clapton & Mayallia sekä kotimaista rypitystä á la Hurriganes.

Nippulat ovat rokanneet jo vuodesta -89 ja kokoonpanossa on tapahtunut muutoksia ainoastaan lyömäsoittajan tontilla. Keväällä (-94) nimittäin Pasi Juvonen vaihtui Putte Janssoniin. Rumpali Janssonilta löytyy tosin entistäkin Nipples taustaa. Nimittäin alunperin juuri hän oli rummuissa, mutta koska tuolloin lyömäsoitteli myös Wild Forcesissa, niin kaikki ei mahtunut päätoimisen kokon toimenkuvaan.

-Hyvä, että saatiin Putte takas kuvioihin. Se hoitaa peruskompiit niin rutiinilla, että rytäjää, myhäilee Jan Stolpe, joka kitaroinnin ohella myös laulaa.

Muut Nippulat ovat: Markku Keho, laulu, Nappi Aaltonen, kitara ja Lido Salonen, basso. Nipples on tullut tunnetuksi varmaotteisuudestaan ja juttuhan toimii, kun se osataan. Mitenkään erikoisemmin ei näiden herrojen ole tarvinnut satsata lavatehosteisiin sun muuhun ylimääräiseen, mikä sopii homman luonteeseen, sillä peruskuviohan toimii nimenomaan sen varassa, että musiikin ilo sekä näky, että kuuluu koko lava-aktista eli touhu on varsin reteetä.

Juuri hiljattain lähetti Radio Österbotten 17. syyskuuta nauhoitetun ohjelman miesten ravintola Hullun Pullon keikalta.

Ja radiotaajuus paukkui.

-Tässä on Pohjanmaalla pyörity jo liikaakin. Etelä kutsuu, velmuilee Stolpe.

Ja eiköhän, sillä rutistusta riittää.

Abel Spend Abel

Nuoruuden innolla julistaa Abel Spend Abel musiikillisen vaihtoehtoisuuden merkitystä.

-Me soitellaan alternatiivi rokkia, eikä meillä sen kummempia idoleita ole. paitsi tällaista amerikkalaista vähä tuntemattomampaa bändiä kuin Sonic Youth me ollan kyllä kaikki kuunneltu aika paljon ja jossain piiseissä se saattaa kuuluakin, kertoilee ryhmän puolesta kitaristi Einar Ekström.

Muut yhtyeen kolmesta musikantista ovat Pekka Strang, laulu ja basso sekä Christian Berggren, rummut.

Ryhmä ei ole tällä pilattu, sillä vanhin, kitaristi Ekström, on vasta hiljan täyttänyt 18:sta. Tämä nyt vuoden kasassa ollut bändi ei ole kuitenkaan jäänyt ainoaksi. Aikaisemmin kaksi kolmasosaa joukkiosta, nimittäin Ekström ja laulaja Strang soittelivat punkbändissä nimeltä Carls Bro.

Punkinnostuksen lopahdettua lähti kuitenkin uusi kuvio käyntiin ja varsinkin sen johdosta, että pojat törmäsivät uunituoreeseen rumpalikandidaattiin Berggreeniin. Tämä joukon juniori ei vielä lokakuussa -94 ollut viittätoista vanhempi, joten tämäkin ehkä osaltaan rajoittaa keikkailua, vaikka mene ja tiedä.

Tähänastisista esiintymisistä merkittävin lience, osallistuminen viimekesäiseen Hietasaaressa järjestettyyn Drum -hyväntekeväisyyskonserttiin ja kun se demokin on jo saatu tehdyksi, niin eiköhän se siitä.

The Fixers

Kuusitoistavuotiaista koostuva nelikkö The Fixers harjoittelee ankarasti, niin koulullaan kuin myös Nuorisokellarissa. Tämän vuoden -94 alusta toimiin ryhtynyt independentpoppia suosiva yhteenliittymä koostuu seuraavista henkilöistä: Janne Elo, rummut, Jan Rundt, kitara & laulu, Mickel Sahlström, basso & laulu ja Anna Silen, viulu & koskettimet. Naisvahvistus antaa bändille omaa ilmettä ja tuo esiintymiseenkin oman lisänsä. Fixaajat ovat heittäneet pari Keltukeikkaa ja viimeksi osallistivat ruotsinkielisen yhdistyksen, Drogfri Ungdom (Huumeistavapaa Nuoriso) järjestämään yleiseen bändikilpailuun, johon osallistui nuorempia porukoita ympäri maakuntaa aina Pietarsaarta myöden.

-Ollaan me yks demokin saatu valmiiks, mutta laulupuoli klikkas sen verran, että se pitää ottaa uusiksi.

Studiolla oli liikaa stressiä ja sen takia laulusoundien miksaus jäi vajaaks, meriselittää Janne Elo.

-Ei meidän teksteissä mitään yhtenäistä sanomaa ole, paitsi ehkä tuo ilosempi asennoituminen. Me lauletaan englanniksi ja yritetään pitää aiheet hauskoina, lisää puhemies Elo.

Ja nythän on niin, että tämä maailma vetää touhuilut liian helposti maailmanloppumeininkiksi, mikä kuuluu varsinkin nuoremman polven musikanttien yleistrendissä. On siis enemmän kuin paikallaan, että tämmöistä huolista vapaata, iloisempaa sanomaa esitetään.

Toivotaan, että The Fixers jaksaa näin tehdä jatkossakin.

Stompin' Devils Cajun Band

1992 kesällä Kaustisen folkfestareilla virisi kauaskantoinen ajatus pelkästään cajun-musiikkiin keskittyvän yhtyeen perustamisesta, kun pariskunnat Tarja Huntus & Hannu Viinamäki sekä Eija Heikkilä & Rauli Ruhanainen törmäsivät siellä toisiinsa.

Ja sitten Vaasaan palattua ei muuta kuin tuumasta toimeen. Yhteistyötä jo aiemmin olivat tehneet Huntus - Viinamäki - Ruhanainen, mutta tuolloin oltiin harrastettu irlantilaisista kansanmusiikkia ja amerikkalaista folkia.

Samppa Murtomäen järjestämässä Mayfolk -tapahtumassa Vaasan Klubilla tosin oli jo keväällä kolmestaan heitetty muutama cajun-piisikin, johtuen Tarjan ja Hannun aikaisemmista tämän suuntaisista opinnoista Kaustisella.

-Jossain vaiheessa sitten olin ostanut Eijalle hanurin ja piano sellaisen, johtuen tytön pianistin taustasta, ja siitähän sitten se soittokin rupesi sujumaan, paljastaa Rauli.

Hetkisen kuluttua Stomppareiden kuvioihin tuli myös basso, kun mukaan asteli vanhana vapaa-ajan kitaristina tunnettu Kilpeläisen Pertti. Noin puolen vuoden kuluttua Kilpeläinen siirtyi tyystin ravitsemusalalle ja bassonvarteen asetui niin ikään kitaristina tunnettu Max Bäckman.

Melkein alusta saakka ryhmää vahvisti myös pyykkilautavirtuoosi Montinin Hasse, ja miehen Hesaan muuton jälkeen aukon paikkasi Hakalan Timo, joka vielä hetken Bäckmanin remmiin tulon jälkeen, vuoden alussa 1993, hoiteli pyykkilautapuolta. Sitten melko pitkään, tämän instrumentin pudottua kelkasta, hoidettiin hommaa viidestään. Ja tällä viisikolla hoitui myös Kaustisen keikka kesällä -93.

Syksyyn päin mentäessä mukaan poimittiin myös se varsinainen lyömäsoittaja, rumpali Juha Kalliomaa, joka tätä nykyä tarvittaessa käsittelee myös triangelia ja congoa.

T A R K E N N U K S I A

Kaikkihan tiedämme, että cajun-musiikki rakentuu kahden rytmin varaan ja että sillä on pitkät kansanomaiset perinteet. Rytmeistä nopeampaa two-stepiä käytetään kepeytensä vuoksi ahkerammin. Se kun on niin iloista kuultavaa. Sopii joka juhlaan. Hitaampi valssinomainen one-step keinahtelee kaihoisesti.

-Ranskalaiset siirtolaiset toivat cajunin Amerikoihin 1700-luvulla. Se on keskittynyt Lousianan alueelle, jossa sitä soittaa valkoinen väestönosa. Mustilla vastaavasti on zydeconsa, joka on nopeatempoisempaa, mutta pääasiallinen ero muodustuu ehkä kuitenkin siitä, että cajunin pääinstrumentti on viulu, kun se taas zydecossa on yksirivinen hanuri.

-Cajunia lauletaan osittain myös englanniksi, mutta sen sielu lepää kreoliranskan sulavassa soinnissa, perheydyttää Huntus, joka hoitaa pääinstrumentti viulun ohella myös vaativan laulu puolen.

Rauli Ruhanainen soittaa mandoliinia, Eija Heikkilä pianohaitaria ja Viinamäen Hannu akustista kitaraa, ja basistihan oli Max Bäckman ja lyömäsoittaja Juha Kalliomaa.

Ja mitenkä sitten ryhmällä nykyisin laittaa?

-Keikkaa, keikkaa, keikkaa vähä joka suunnalla.

-Viime kesänä (-94) päästiin käväseen taas Kaustisella ja Turussakin, Down by the Laituri -festareilla pyörähdettiin. Siinä ne tärkeimmät. Niin ja sit kesä-heinäkuun vaihteessa tuli ulos toi meidän kuus piisinen omakustanne ja sen 2TV:ssä esiintymisen jälkeen keikkatarjonta on todella kasvanut, kuittaa Viinamäen Hannu.

Baanalla

*Vaasa, Oulu
Kokkola, Imatra
pitäisikö laulaa
niin kuin Sinatra
ja auto alla
siinä vilahti Salla*

*elämän baana
autostrada
kohti mutta etappia
rinnassa ketchuppia
edessä aina
uusi lupaus*

*kun keskiviiva juoksee
kulkee
aika aikojaan
edessä siintää
myös lokoisa talja
juotava loppuun
matkamiehen malja*

Kiitoksen paikka

Kahmalo kaupalla kiitokset Britille, joka käsittelee tekstiä paitsi tietokoneella, niin varsinkin sydämellä, jota ilman ei olisi selvitty alkuunkaan.

KIITOS.

Misanthropia

Bändi aloitti toimintansa Misanthrope nimisenä jo vuonna 1987. Hetkisen kuluttua tehtiin tarkennusta nimen suhteen ja muotoiltiin se Misanthropiaksi ja hie-
man pitemmän ajan päästä havahduttiin siihen tosiseikkaan, että kyllä speed/traschmetalli on vähän liian heavyä ja jarruteltiin tahtia, mutta ei ylettömästi. Alusta asti ovat kokoonpanon muodostaneet: Sami Karhunen, laulu, Anssi Hyvärinen, soolo, Marko Hautala, komppi, Kai Hahto, rummut ja Harri Kessunmaa, basso. Välissä on tullut käydyksi, niin intit kuin siviilitkin, kuinka kullakin, mutta mikään ei ole voinut estää bänditouhun jatkuvuutta.

Vaasan Taiteiden yössä -94 oli Misanthropiakin vauhdissa

Jossain vaiheessa on demoakin tehty Welmun studiolla Nappi Aaltosen hyvässä hoidossa ja

Tänä päivänä touhua häiritsee piisinikkari Marko Hautalan tiivis opiskelutahti, mutta kyllä kei-

kaakin ehditään heittää, mistä viimeisimpänä näytteenä, Pelle Miljoonan lämmittely Vaasan Nuorisotalolla. Ura on aukeamassa myös ääniterintamalla, sillä jo pitkään on ollut vakavaa puhetta Mini-CD:n julkaisemisesta eli eri tahojen kanssa on neuvoteltu sopimuksen aikaansaamiseksi, mutta koska mikään ei ole varmaa, ennen kuin nimet on paperilla, niin ei vielä enempää tästä aiheesta.

Että saas nähdä mistä se sitten ko-lahtaa.

viime vuosina homma on muutenkin alkanut saada myötätuulta purjeisiin. Mikä ei suinkaan ole ihme, koska ryhmästä löytyy otetta ja tuo yhteinen historiakin rupeaa olemaan jo vakuuttavan pitkä.

Setlarit

Arvon herrat eli Setlarit altistivat itsensä kansanmusiikille, kun kesäksi -93 kaupunkiin oli Spelit luvassa. Keulakuva kitaristi Veikko Siponkoski, joka myös Kuula-opiston lehtorina tunnetaan, kokosi tutuista kaupunginorkesterin muusikoista ammattitaitoisen taustaryhmän, joka koostuu kontrabasso soittavasta Timo Turjasta sekä kahdesta viulistista Tarmo Isokankaasta ja Mika Cibulkasta. Hyvissä ajoissa, jo huhtikuussa, miehet aloittivat järjestelmälliset ryhmäharjoitukset ja sitten kesällä, Speleissä, oltiin täydessä lyönnissä. Ohjelmistoon kuuluu kotimaisen kansanmusiikin ohella: irlantilaisista, englantilaisista, etelä-amerikkalaisista ja Pohjois-Amerikasta bluegrassia sekä swingiä ja Espanjan suunnalta flamencoon vivahtavaa. Ohjelmisto on siis todella monipuolinen ja sitä on hyvä hiomistaan hioa kaupungintalon suojissa. Kappalevalikoiman laajuudesta kertoo osaltaan myös juuri hiljan (lokakuun alussa) valmistunut kaupallinen tuote, 18 sta kappaletta sisältävä kasetti. Oikeastaan sisältö on vieläkin laajempi sillä monet esityksistä ovat 2-3 piisin potpureita.

Viime keväänä nämä pelimannit käväisivät myös Club 25:ssä, hiusmuotinäytöksen yhteydessä ja kesällä sitten vierailtiin Kaustisella ja nyt syksyllä m.m. Uumajassa.

Ryhmän esiintymiselle luo oman tunnelmansa lyömäsoittajan puuttuminen. Rytmipohjana toimiva kontrabasso antaa viuluille hienosti ilmaa ja kitaralle avaruutta, missä punoa monisäikeistä sanomaa.

Cajunmoon

*Oli kolea kuu,
niin kolea kuu
ja suolta kuului kurlutus.
Valot sammuiivat aamuun.
Kuun hopea mattona maisemassa.
Jossain varjoissa
Billy juhlista palasi.
Sen suon poikki
hän oikaisi.*

*Kotia kohti horjahteli.
Kauniiseen Kerttuun kompastui.
Elvytti hellästi voipuneen,
yön juhlista väsähtäneen.
Ja he jatkoivat,
yhdessä matkan jakoivat.
Ja kuun kolea hopea
viilensi kuumia tunteita*

Loretta Problem

foto Janne Laaksonen

Elettiin vuotta 1991 kun Turussa alkoi tapahtumaan. Tuolloin Hannu Viinamäki ja Tarja Huntus vaikuttivat maisemissa ja Loretta Problem lähti kehittymään.

-Olin sillä suunnalla kokinopissa, mutta ei siitä sen enempää, koska tärkeintä oli, että muusikkoystäviä löytyi ja pian tarvittava määrä ihmisiä kokosi voimansa ja Loretta potkaistiin käyntiin, kertailee Viinamäki.

Jo heti aluksi oli valmiita piisejä plakkarissa ja niitä alettiin bändin kanssa sovittamaan. Kaikin puolin rikkaaksi ajanjaksoksi kuvailee Viinamäki Turun aikaa.

-Siellä tuli tehtyä suurin osa vieläkin ohjelmistossa olevista piiseistä, selittää Hannu.

Tarjan ja Hannun lisäksi kuviossa vaikuttivat kitaristi Jari Mutanen, basisti Iksu ja rumpali Sputnik.

Tässä muodossa homma loppui, kun säveltäjä-sanoittaja kaksikko Huntus-Viinamäki palasi Vaasaan.

Sitten seurasi tuollainen vuoden hiljaiselo, kunnes homma elvytettiin uusin voimin. Kokoonpanoksi on nyt vakiintunut:

Tarja Huntus, laulu & viulu, Hannu Viinamäki, akustinen kitara, Jari Helin, kitara, Pasi Helin, rummut ja

Pasi Lehtola, basso.

Ensikerran estraadille Vaasassa kavuttiin klubilla järjestetyssä kahden uuden bändin esittelykeikalla (Loretta & Romance) syksyllä -93.

Sitten Uutena vuonna Loretta Problem voitti Welmun Music awards -palkinnon, nimikkeellä Vuoden yllättäjä. Samassa tilaisuudessa Huntus vastaanotti myös Vuoden solisti Music awardsin. Tämän kunnian hän kuitenkin jakoi kitaristi Nappi Aaltosen kanssa. Music awards -palkinnon saajan/saajat valitsee Welmun ulkopuolinen raati.

Tahti tihenee

But back to Loretta, jolla kuluvan vuoden aikana on todella kulkenut, mistä kirkkaimpana näytteenä rokin SM-hopea. Mitalisijat ratkottiin, kuinka ollakaan, Turussa Kären-klubilla ja Loretta sai kunnian toimia finaalin avausbändinä. Oman osuutensa Loretta Problem hoiti niin hyvin, että moni paikallaolleista olisi toivonut sitä vieläkin kirkkaampaa mitalia, mutta eihän se Suomen toiseksi parhaan bändin tittelikään mikään kovin huono nimike ole ja Helsingissä sitten, Tavastia-klubilla, päästiin esittämään "Kostolaulu" ja näytettiin, että kyllä kulkee.

Loretta Problem on bändi jossa ketään ei unohdeta: asiat päätetään yhdessä ja näin homma toimii. Piisit ovat edelleen Tarja Huntuksen ja Hannu Viinamäen käsialaa, mutta sovituksissa näkyy ja nimenomaan kuuluu bändin tiimityö. Heidän musiikkia luonnehdittaessa ei folkpunk rinnastuksilta voi välttyä, mutta loppujen lopuksi linja on sen verran "problemaattinen", että mitkään suorat rinnastukset eivät ole välttämättömiä.

Kuultavissa on seitkytluvun punkrokkia ja irlantilaisuutta, mutta taustalta kuuluu myös Huntuksen klassinen viulukoulutus.

Oikealla asenteella tekee Loretta sen mitä tekee eli Hannu Viinamäen sanoin:

-We don't know what we are doing, but the attitude is right.

Ohimennen

*Kaunis nainen
kuiskas korvaan
kuinka on...
rakkauselämän laita
hipaisi huulilla poskee
antoi rintojen koskee
olo oli kaita
takavasemmalla
vaimoni Maisa.*

Elämän pelko

*Kukaan
ei huomannut
mistä tuli se varjo
se tuli kuitenkin
vei pimentoon
ja mustat mielet
kamppailivat
löytäkseen takaisin
takaisin suvantoon.*

Klamydia

Klamydia on... (lääketieteellisten tutkimusten mukaan joka kolmannella suomalaisella on joko ollut tai tulee olemaan...)

Vesa Jokinen, laulu, Marko "Vuokko" Vuorimaa, kitara, Jari "Shitsi" Helin, basso, Riku Purtola, rummut.

"Ah - ajaton tyhjyys sieluain koskettaa
kun alkaa kassajonossa paskattaa" - JH -

Klamydia on tänä päivänä yksi Suomen tunnetuin, arvostetuin ja ostetuin punk-bändi. Keikkaa pukkaa, levyjä ja muuta krääsää myydään päivittäin eri puolille Suomea. Radiossa soi "Nina Autiot" ja "Veroparatiisit".

Faniposti täyttää poikien kirjelaatikat - kaikkiin kirjeisiin vastataan. Huoltoasemien ja matkahuoltojen jukeboxeista voi löytää Klamydian biisejä...

Vuokko Vuorimaa, Riku Purtola, Jari Helm, Vesa Jokinen

foto EKKU

Tänä Herran vuonna 1994 on Klamydia jälleen kerran levyttänyt uuden tuotteen. "Tippurikvartetti" on Klämän seitsemäs täyspitkä levytys ja hyppäsi heti markkinoille tultuaan viidenneksi Suomen virallisella listalla. Listan kärkipäässä pojat roikkuivat jo silloin, kun edellinen studiolevy "Masturbaatio ilman käsiä" ilmestyi. Juuri tällä hetkellä, marraskuussa, kirjoittaessani tätä juttua pojat istuvat keikkabussissaan matkalla kohti uusia seikkailuja Suomen synkkien salomaiden tanssihallien, liikuntasalien ja klubien lavoille... Kiertue on tiivis, lähes kahden kuukauden aikana nelikolle jää vain muutamia lepopäiviä. Kuinka moni normaali ihminen olisi valmis tekemään

esimerkiksi kymmenpäiväistä työviikkoa? Lepopäivät, joita saattaa jäädä kolme tai neljä Vaasassa oleskeluun, vietetään lähinnä työn merkeissä. Osakkuus omassa levy-yhtiössä, Kråklund Recordsissa vie loppuvuodesta kaiken vapaa-ajan. Laskutus, levyjen pakkaaminen, levyjen lähettäminen, levylistojen korjaaminen ajan tasalle, mainosmateriaalin painaminen, kaiken oheismateriaalin suunnittelu, myynti, lähettäminen, laskuttaminen...

Nämä pojat olisivat ehdottomasti ansainneet Vuoden Yrittäjän Palkinnon.

Syksyllä 1994 Klämä heitti myös kiertueen Saksassa, Itävallassa ja Tsekeissä... Voiko tämän parempaa menestystä vaasalaiselta bändiltä odottaakaan ???

Tarja Huntus

foto EKKU

HOTELLISIIVOOJA ON
MUUSIKON KAVERI

Piirros Klamydia

KLAMYDIA DISCOGRAFIA:

EP:t

Heja, grabbar
... ja tauti leviää
Heppi keppi
Klamydia/DSS
Säynävänäviä
I really hate you
(Saksa-painos)
Hihhulit tuloo
Lahja
Huono
Hupulla tuulee
Klamydia/Die Lokal-
matadore Saksa tulee
takaapäin

LP:t/CD:t

Älpee
Tres hombres (kok)
Los Celibatos
Pää kiinni painajainen
Masturbaatio ilman
käsiä
Kötinää! (Live)
Tippurikvartetti

Lisäksi Klamydia
on mukana Kräk-
lund Recordsin
PINNALLA-
kokoelmalla
kuudella biisillä

Klamydian keikkakalenterista
esimerkkinä:

KLAMYDIA EUROOPAN KIERTUE 1994

10.9. Hildesheim
11.9. Suhl
12.9. Siegburg
13.9. Wattenscheid
14.9. Wuppertal
15.9. Wermelskirchen
16.9. Hamburg
17.9. Berlin
18.9. Freiberg
19.9. Prag
20.9. Wien
21.9. Stuttgart
22.9. Bielefeld
23.9. Mülheim
24.9. Darmstadt

Gumboots

Vocals, Patrick Hansen, kitara, Jan Hyöty, basso, Stefan Lindblom, percussiot, Anders Westergård, rummut, Patrick Lax, keyboards, Marcus Sjöberg, trumpetti, Jaakko Salminen, alttosaksofoni, Kimmo Koskiranta, tenorisaksofoni, Mats Omars.

Monet soul-musiikin ystävät tuntevat yhtyeen nimeltä: "Tower of Power". Neljä vuotta sitten kuusi vaasalaismuusikkoa, jotka diggasivat kyseisen bändin musiikkia, päättivät perustaa "Tower of Power" - covereita esittävän bändin Vaasaan. Bändi sai nimekseen Gumboots.

Veivattuaan vuoden covereita pojat pohtivat, että bändiä olisi mukava laajentaa ja niinpä mukaan otettiin puhallinsektio. Ensimmäisten kolmen vuoden aikana bändissä käytettiin useampia solisteja ja puhaltajia ja oikeastaan vasta vuosi sitten saatiin kasaan nykyinen kokoonpano, joka on osoittautunut toimivaksi.

Tänä päivänä Gumboots ei ole enää pelkästään cover-bändi. Yhtyeen repertoaariin kuuluu edelleen covereita m.m. Tower of Powerilta, Herbie Hancockilta, Steely Danilta, Gino Vanelliilta, James Brownilta ja Stevie Wonderilta (Motown-tuotantoa), mutta tällä hetkellä yhtye esittää ilahduttavasti myös omia biisejä. Noin yksi kolmasosa materiaalista on Gumbootsien omaa tuotantoa. Biisien teksteistä ja sävellyksistä vastaavat lähinnä kitaristi Jan Hyöty ja basisti Stefan Lindblom. Osan teksteistä kirjoittaa vokalisti Patrick Hansen.

Kun pyydän haastateltavaani alttosaksofonisti Kimmo Koskirantaa kuvailemaan Gumbootsien musiikkityyliä, hän vastaa Tower of Powerin tenorisaksofonisti Emilio Castillion sanoin:

-Tämä on urbaania soulia.

Vuoden 1994 aikana Gumboots on saavuttanut suosiota lahden takana. Yhtye on käynyt pariinkin otteeseen vierailmassa Tukholmassa, ensimmäisen kerran keväällä -94 ja uudelleen loppukesästä samana vuonna. Toisella keikalla Tukholmassa bändi oli soittamassa jazz-klubi Fashingissa, jossa järjestetään myös funk/soul-illoja. Fashing on Euroopassa erittäin tunnettu jazz-klubi, jonka estraadilla on vierailut monia funkin, soulin ja jazzin kuuluisuuksia esim. Miles Davis ja .....vaasalainen Gumboots.

-Emme tajunneet heti keikan aikana kuinka hyvin ihmiset vastaanottivat meidät ja kuinka paljon he meistä pitivät. Soitimme keikan läpi aivan samalla tavalla kuin olisimme tehneet Vaasassa, kertoo Kimmo.

-Vasta jälkeenpäin, kun esiinnyimme seuraavana päivänä Maarianhaminassa, huomasimme eron. Palasimme "todellisuuteen".

Alkusyksystä -94 pojat lauttailivat taas kerran lahden poikki, mutta tällä kertaa Uumajaan. Uumajassa he esiintyivät "Rådhus Kellarn"issa". Ensimmäisenä päivänä paikalla oli paikallinen TV-Botnia, joka kuvasi keikan suorana lähetyksenä. Yleisöä ei ollut tuolloin paikalla kovin paljon, mutta se oli sitäkin laadukkaampaa ja asiantuntevampaa. Lähetyksessä mainittiin, että seuraavana päivänä sama bändi tulisi esiintymään samassa paikassa uudelleen. Mainos puri ja paikka oli täynnä.

-Fiilis oli melkein Fashingin tunnelmaan verrattavaa. Tuntui siltä kuin olisimme olleet juuri oikeassa paikassa oikeaan aikaan.

Kysyessäni tulevaisuudensuunnitelmista totean itekin kuinka huonon kysymyksen olen heittänyt.

-Tulevaisuus.... sitä on aika vaikeaa suunnitella etukäteen, vastaa Kimmo. Toivotaan, että tulevaisuus tuo tullessaan kaikkea hyvää.

Toivomme niin!

Tarja Huntus

Vaasan vesi ei jäädy (jatkuu)

TAKTITOINTIA

Sunnuntain ensimmäinen peli pelattiin "Nipa" "Neumann" Pertti Niemisen Porin Albion-joukuetta vastaan. Otteluun oli laadittu täysin uusi taktiikka.

... ja taktiikka puri.

Welmu teki maaleja kuin liukuhihnalla. Ensimmäisen puoliajan jälkeen tilanne oli 2-0 Welmun hyväksi.

Neumannin homoeroottisesta peliesityksestä hämmentyneenä Welmu FC kuitenkin hävisi ottelun lopulta niukasti luvuin 2-3. Myöhemmin Welmun tähtipelaaja Pekka Röppänen (Flunssa, Lehmipojat) kertoi:

-En odota lasta Nipalle.

RADIO MAFIA...AITO AFIA

Turnauksen viimeisen ottelun Welmun joukkue pelasi helsinkiläistä Radio Mafiaa vastaan. Ottelu oli äärimmäisen tasainen johtuen ulkomaalaisvahvistukseksi epäillyn Tero Liedon peliesityksestä. Radio Vaasan kunniaa olivat puolustamassa pakkipari Hippi Hovi (Allan and the Astronauts, Lehmipojat) ja Heikki Kononen-Tikkanen (Kukkia-Blommor, Lehmipojat).

Varsinainen peliaika päättyi tasaluvuin 3-3. Tunnelma nousi pilviin. Siirryttiin jännittävään rangaistuspotkukilpailuun. Welmu dominoi rangaistuspotkukisaa voittaen ottelun luvuin 7-5.

VOITTAJAN ON HELPPO HYMYILLÄ

Lopullinen turnaussijoitus oli tuplaykkönen. Pelkkä ensimmäinen sija ei olisi Welmulle riittänytkään.

Voitto-oluet nautittiin mieskuorolaulun säestyksellä Cumuluksen aula-baarissa, jossa oli itseään lohduttamassa myös Radio Mafian Tero Lietes. Eero Liete arveli katkeraan sävyyn joukkueella olevan äärimmäisen hyvä olla rangaistuspotkukisan voitosta, josta kaikki welmulaiset olivat tietysti samaa mieltä.

LOPPUOTTELUUN

Ennen kotiin lähtöä matkalaiset lähtivät seuraamaan loppuottelua, jossa pelasivat amatöörijalkapallojoukkueet FC Provinssi Seinäjoelta ja raittius- ja urheiluseura Zoom Helsingistä.

Eteläpohjalaisten traktorinkuljettajien pojista koottu FC Provinssi oli pahasti alakynnössä ja sai Welmun kannatusjoukkueen sympatiat osakseen. Totuttuun tapaan, Provinssin tehtyä ainoan maalinsa Welmun kannatusjoukko ryntäsi kentälle.

Tässäkään pelissä Welmun osuus ei rajoittunut pelkkään huuteluun vaan ottelun loppuhetkillä joukkueemme Paavo Nurmi-patsas juoksi kunniakierroksen kentän ympäri. Tempaus sai osakseen suurta huomiota median taholta. Ottelu päättyi 5-1 Seinäjoen tappioon, mistä kukaan ei suuremmin enää kunniakierroksen jälkeen piitannut. Joukkueemme kiitti järjestäjiä ja palasi kotiin pallo hukassa...

Huom! Katso takasivu.

Tarja Huntus

Gina Lindfors & Ensemble

Vaasassa vaikuttaa solisti Gina Lindforsin ympärille kehkeytynyt yhtyekokonaisuus. Tämä Ensemble-yhteistyö rakennetaan ja rakentuu nimenomaan Ginan ympärille. Tiimityönä hän ja miehensä Markku Lindfors työstävät homman alulle. Ohjelmiston tultua duomuokatuksi aletaan koota sopivaa esittäjäryhmää.

Gina Lindfors & Ensemble perusryhmään kuuluvat laulajattaren lisäksi: Markku Lindfors, basso ja Perusta lähtöisin oleva Santiago Chávez Vega, kitara. Ryhmän johtamisesta ja sovitus-työstä vastaava Markku Lindfors on tullut vuosien varrella tutuksi monista yhteyksistä.

60-luvulla hän vaikutti mm. yhtyeessä nimeltä

Lepakkomiehet, joka voitti Tampereen jäähallissa järjestetyt SM-Rockmittelöt. Toinen merkittävä tamperelaisbändi Markkun uran varrella on Matthews. Tämä pitkään 70-luvulla touhuillut ryhmä hoiteli osuuksia myös Hair-musikaalin merkeissä. Ennen linjan klassiseksi vaihtumista ehti Markku rokkaamaan helsinkiläisessä Ernos-yhtyeessäkin. -84 Lindfors saapui Vaasaan, saatuaan pestin musiikin teorian opettajaksi. -86 hän siirtyi kaupunginorkesterin riveihin. Tätä ennen hän kuitenkin musisoi myös Ippe Kätkä Bandissä ja tältä kokoonpanolta tuli ulos LP -85. Viime aikoina Markku on työskennellyt lähinnä Kamarimuusikoiden parissa, mutta on hänet nähty jazzkuvioissakin. Gina Lindfors & Ensemble on kuitenkin se tämän päivän juttu. Näissä merkeissä on kuluvan vuoden aikana kahteen otteeseen vierailtu kaupungintalolla: ensin maaliskuussa kreikkalaisen ohjelmiston kera ja sitten lokakuussa Etelä-Amerikkalaisen vastaavan. Kreikkalainen ohjelmisto uusittiin marraskuussa kaupunginteatterissa ja -95 ohjelmistoista on tulossa kaupunginorkesterille sovitettut versiot.

Vomiturition

Vomiturition on kiistattomasti laulaja Keijo Baggen yhtye, minkä todistaa se seikka, että vielä kolme vuotta sitten yhdessä pitkään musisoineesta porukasta ei Baggen lisäksi ole enää ketään jäljellä. Nyt on ruodussa verekset voimat eli rummuissa Hahdon Kaitsu, bassossa Harri Huhtala ja kitaroissa Mikko Hannuksela ja Mika Aalto.

Musiikkisuunta on pysynyt kuta kuinkin yhtä raskaana kuin ennenkin eli rankkaa on ja pimeässä liikutaan. Tuotantonsa bändi pani alulle 7 tuumaisella omakustanne EP:llä.

-Maailmanlaajuisella kirjeenvaihdolla löytää yllättäviä yhteyksiä ja Euroopassa tuota maanalaista toimintaa on loppujen lopuksi tosi paljon, paljastaa Keijo.

Tämä yhteydenpito ja esitelevyn lähettely on sittemmin palkittu. Saksassa toimiva pienyhtiö Invasion Records, joka operoi underground piireissä, teki yhtyeelle painoksen Head Tales -nimisestä mini CD:stä. Suomen myynnistä ei ole tietoa, mutta erinäiset piirit keskemällä Eurooppaa ovat ostaneet tuotetta sen verran, että uuden tekemisestä päästiin sopimukseen.

Nauhoitukset tehdään Tico - Tico studiolla Kemissä ja kyseessä on neljätoista uutta raitaa, joita päästään kuulostelemaan pian sen jälkeen, kun tämä julkaisu saadaan painosta ulos.

Että jäädään kuulolle.

Numbah Ten

Talvella -93 lähti käyntiin bändi nimeltä Numbah Ten: Benny Fors, kitara, Jocke Kulju, kitara ja laulu, Jesse Nissinen, rummut, Björn Backman, basso ja Patric Norrgård, laulu.

Kitaristi Kulju ja laulaja Norrgård ovat tulleet tutuiksi edesmenneestä Jelly Roll yhtyeestä ja aiemmin komppasi Fors niin ikään edesmenneessä kokoonpanossa nimeltä

Hollis Brown. Herrat Nissanen ja Backman taas ovat Närpiön lahja vaasalaiselle pop 'n' rollille. Tasaseen on keikkaa heitetty Närpiö-Vaasa akselilla (mutta ei aksentilla!), mutta tämän hetkisen toiminnan pääpaino on kuitenkin ohjelmiston hiomisessa ja metodi on se vanha hyvä eli harjoittelua harjoitusten jälkeen.

Pientä kiirettä bändillä pitää myös äänityssektorilla, sillä tekeillä on omakustanne ja osallisina ollaan myös FST:n (Suomen ruotsinkielisen television) Villa Wasa -filmatisoinnissa. Tämä Hietalahden Villassa tehtävä kuvatalenne nähdään aikanaan TV:n kakkosverkossa. Parhaillaan on menossa myös äänitysprojekti nimeltä Live Special, jonka toteuttamisesta vastaa YLE:n ruotsinkielinen radioporukka, Radio Österbotten, että kyllä Numbah Tenillä tuntuu tällä hetkellä tekemistä riittävän.

-Kivastihan tää sujuu, vakuuttaa Norrgård ja kertoo bändin musiikkilinjan liikkuvan jossain nopeennetun Black Sabbathin rajamailla.

-Yleisesti ottaen tää meidän linja on tuollaista rokin melodisempaa, populaarimpaa suuntaa, viimeistelee hän.

Solisti Patric Norrgård löytyy myös Black Cat Recordsista.

Navetta

foto tuntematon kuvaaja

Navetta on nuori vaasalainen yhtye, joka on perustettu noin pari vuotta sitten. Bändissä soittaa kolme työtöntä katupoikaa: Jarno Luoma-aho 20 v, laulu/kitara, Toni Teppana 18 v, basso ja Kaitsu Hahto 20 v, rummut.

Hahto on tullut mukaan bändiin syksyllä 1994, mutta siitä huolimatta poikien yhteisötoimii ja yhtye kuulostaa valmiilta. Trio kertoo parhaaksi puolekseen hyvän yhteishengen, jonka he uskovat syntyneen jo hiekkalaatikkoikänsä, kun pojat ovat tutustuneet toisiinsa. Bändin esikois-CD julkaistiin kesän -94 alussa. Teksteistä ja sävellyksistä vastaavat Luoma-aho ja Teppana, jotka

kertovat ideoiden biiseihin tulevan omasta elämästä ja omista kokemuksista. Tekstien osuus musiikissa on merkittävä. Navetan tuotoksissa kuulee vaikutteita poikien omista idoleista Pelle Miljoonasta, Problemsista ja muista suomalaisista 80-luvun alun bändeistä. Tyyllillisesti Navetan musiikkia voisikin kuvata -90-luvun hilpeäksi melankoliaksi. Tulevaisuuden suunnitelmassa on ... mikäs' muu kuin pitkäsoitto. Materiaalia ei poikien mukaan ole vielä aivan tarpeeksi kasassa, mutta hyvää kannattaa odottaa.

Tarja Huntus

Foto: Eeva Siltavuori

DUST

**Eräänä iltana Se saapuu. Pettää,
piilottaa, päästää vapaaksi. Kuka
valehtelee? Kuka maksaa? Dust.
Unohdus.**

"JONAKIN TOISENA PÄIVÄNÄ KENTIES TOISESSA
AJASSA TOISELLA PLANEETALLA UNESSA KUN ME
TAVATAAN EN OLE ENÄÄ LÄHDÖSSÄ PILVET OVAT
VÄISTYNEET. POISSA ON SADE NÄLKÄINEN TUULI
OLLAAN HILJAA BEIBI OLEN VÄSYNYT PARTISAANI

JONAKIN TOISENA PÄIVÄNÄ SILLOIN ME TULEMME!
MY GENERATION!"

HEILLÄ ON OMAT UNELMANSA

**DUST
MUSIKAALI
VAASAN KAUPUNGINTEATTERI 10.5.-31.5.1995**

Tässä projektissa on yhteensä mukana lähes sata ihmistä. Olen tästä hiton innostunut ja homman edetessä yhä vain enemmän. Ja niin näyttävät olevan kaikki muutkin.

14.12.94 tuottaja Merja Takalo

Julkaisukokonaisuudesta kiitosta myös:

Oikolukemisesta - Raija Raunio, erikoispalvelusta - Pentti Paschinsky, hyvästä neuvosta - Jussi Piipponen, tehdyistä negatiiveista - Pohjalainen, kehitysyhteistyöstä - Seppälän Valokuvaamo, pikapalvelusta - Foto-Shop

A - Tyd

Kaksikko Micke Wägar ja Jens Carp ovat syksystä -91 asti toteuttaneet itseään tekemällä tosissaan konemusaa erilaisina variaatioina. Juuri muita industriaaliin erikoistuneita ei näiltä nurkilta löydy, joten ei aiheetta tälle yhdistelmälle myönnetty Vuoden keikka Music awardsia Uutena vuonna -94. Kyseinen keikka heitettiin Taiteiden yössä -93 ja paikkana oli Vaasan vesitorni ja sinnehän se soundi passasi. Tuolloin tosin miehet olivat liikenteessä, sittemmin jäihin pannun, sivuprojektinsa, Koorbash -yhtyeen kanssa, jolta nyt vuodenvaihteessa (ikäänkuin postuumina) ilmestyy CD joulumarkkinoita rikastuttamaan. Kuten ehkä on jo ilmennytkin, niin herrat maestrot käyttävät säännöllisesti avustavia henkilöitä ja varsinkin Norrgårdin Pattea laulupuolella. Ääniä miehet tekevät kaikella mistä ääntä lähtee ja pääosin sämplätynä. Useimmiten kuitenkin kitara- ja bassosoundit kuullaan sellaisenaan, liikoa käsittelemättä. Tähän mennessä on kasetteja syntynyt kaksi ja yksi vinyyli. Tämän lisäksi yksi piisi on mukana suomalaista industrialmusaa esittelevällä kokoelmalla nimeltä Freeze. Enemmän kuin Suomesta ovat tekijät saaneet palautetta Keski-Euroopasta ja systeemit pelaa jo Etelä-Amerikan suunnallakin. Keikkaa miehet tekevät useimmiten Vaasan ulkopuolella ja seuraavaksi on tähtäimessä lähinnä Tampere ja Ruotsi.

-Siellä pitää liikkua missä kiinnostusta riittää eli sinne mennään mistä keikkaa saadaan. Viiminen Vaasan keikka oli ton kesällä vietetyn Ravintolafestivaalin yhteydessä. Silloin me esiinnyttiin Lady Pinkissä, mikä oli hyvin mielenkiintoista. Tytöt kiemursi ja silleen. Väittäisin, että tunnelmaa riitti, virnistää Wägarin Micke.

Hillbilly Trash

Kokoonpano: Jesse, laulu, kitara ja huuliharppu, Ilpo, sähkökitara, Kali, pystybasso, Koskela, rummut.

Hurjista huhuista huolimatta Hillbilly Trash elää ja voi...

-No, en mä kyllä aina kestä niitä jätkiä, tunnustaa yhtyeen laulaja - kitaristi Jesse.

Vuonna 1993 Hillbilly Trash voitti Waskian ja Welmu r.y:n yhteistyössä järjestämän Paradise Beach bändikilpailun. Bändi peittosi muut kuusitoista osallistujaa musiikkityylillään, joka Jessen sanojen mukaan ei ole harkittu sekoitus countrya, folkia ja rock-a-billyä eli modernia hillbillyä.

-No onks' se sitä nyt sitte, tuskailee Jesse.

-Se voitto oli täysi yllätys meille kaikille. Se oli meidän kolmas keikka, kertoo Jesse.

Jesse on bändin biisinikkari ja keulahahmo, joka säveltää ja sanoittaa kaikki Hillbilly Trashin biisit.

-Mä toivoisin voivani tehdä sanoituksia jostain aivan muusta, mutta yleensä ne heijastaa omia kokemuksia. Ne kertoo viinasta, naisista, kitaroista ja laulusta.

-No, Kalijärvi kyllä rehaa treenikämpälle jotain rock-a-billy biisejä, jotka tarpeen mukaan diskataan setistä...

-Tämmöisiä biisejä ei soita kovin moni muu ainakaan täällä. Amerikassa on tehty niin paljon hyviä biisejä, että niitä voi ihan huoletta soittaa täälläkin.

-Kali, bändin pystybasisti, on oikeasti helvetin hyvä kitaristi, vaikkei sitä kukaan kai uskokaan. On se enemmän kyllä huligaani ku vandaali. Onhan sillä niitä tatuointeja...

-Ilpo on meidän bändin maisteri ja finanssinero ja Koskela... Mitä siitä sanoisit? Se on opettaja... se on niinku täsmällinen ihminen, kuvailee Jesse.

-Tästä tulee varmaan aika hämärä juttu... Älä nyt saatana kaikkea kirjoita!

Vuosi -94 on kulunut uusia biisejä treenaillen. Pojat pyrkivät monipuolistamaan juttujaan. Käyttöön on otettu myös sähköbasso. Pari demoa on tehty...-mutta niiden tekemisen oppi vain kantapään kautta, kertoo Jesse. Alkukiinnostuksen jälkeen tuntuu siltä, että kaupungista loppuvat keikkapaikat.

-Olemme kuulleet, että maakunnassa on vielä kuppiloita, joissa emme ole käyneet (soittamassa).

-Eiks' toi nyt jo riitä. Kyll' toi nyt jo riittää.

Tarja Huntus

Teknomies Mikko Tamminen

Yhdeksääntoista ikävuoteen nähden teknovejari Mikko Tamminen on jo ehtinyt paljon. Rappiakin hän on viritellyt, mutta pääosin aika on vierähtänyt syntikoilla ääniä tehtaillen. Tätä tietokonemusiikkia hän on harrastanut kuutisen vuotta ja siitä kaksi ja puoli viimeistä nimeonomaan teknoa. Tällä hetkellä teknohuumi on Vaasan suunnalla hiipumaan päin, että saa nähdä minne kuppi kallistuu. Toivottavasti tätäkin lajia jatkossakin piisaa, sillä onhan meillä perinteitäkin vaalittavana koska juuri täällähän niitä teknojumalanpalveluksia on nähty. Osaltaan Mikko Tamminen ylläpitää tekno-mainetta sämplätessään Amigalla soundeja kahden syntikan voimin. Rytmikoneita hän ei käytä, vaan tehtailee rumpusoundilevyiltä taltioimansa rytmiaännet mieleisikseen. -Tällanen Amiga on aivan sopiva ja varsin yleinen vehje. Sisäänottotajuudet tosin saisi olla vähä paremmat, mutta on tässä se hyvä puoli, että ku varat ei salli varustetason parantamista, niin oppii hallitsemaan laitteensa hyvin, selventää Tamminen.

Toki Mikko on laitteineen keikkaakin heittänyt. Viime keväänä hänet nähtiin Amarillon 4-vuotissyntäreillä, Fontanassa DJ-skabojen yhteydessä, kesällä Hietskun Drum-festareilla ja onhan hän vaasalaiset limudiskotkin kiertänyt. Levytysmahdollisuuksia ei ole vielä ilmaantunut, mutta läheltä on sliipannut, että eiköhän se siitä.

Romance

Kesällä -93 ideoi Max Bäckman uuden varmaotteisista "uramuusikoista" koostetun kokoonpanon. Tämän Romance -bändin riveissä soittavat, kitaristi-laulaja Max Bäckmanin lisäksi: Tipe Lehtola, toista kitaraa, Markku Keho, basso ja rummuissa on Juha Kalliomaa. Kaksi ensin mainittua myös laulavat taustoja ja onhan heillä soolo-osuuksiakin.

Ryhmä treenaa Finlaysonilla ja tässä vaiheessa pääosa materiaalista on Bäckmanin käsialaa. Minkä lisäksi keikkakuvioon kuuluu myös sopivaksi havaittua coverkamaa kuten: Bluesoundsia, U 2:ta ja Bad Companya. Romance ei ole vielä mitenkään erikoisemmin satsannut keikkarintamalla. Homma on vielä kypsyttelyvaiheessa.

-Kaikilla on niin paljon muitakin juttuja, että se hidastaa kuvioo, pohtii Bäckman ja päättää toteamalla:

-Tässähän ei olla enää mitään viistoistakesäsiä, niin ei sitä enää jaksa urakoida. On meinaan tullu vähä laiskaks.

Ja onhan turha stressiä ottaa. Antaa kaiken tulla ajallaan. Sekin on eräs vanha hyväksi havaittu resepti.

Aerial Atom

Indiepop-trio, Aerial Atom lähti skulaamaan kesällä -92. Tuolloin löivät musiikilliset päänsä yhteen nuoret herat nimeltä: Johan Hägglund, kitara ja basso, Joakim Stolpe, kitara, basso ja laulu ja Kristian Isaksen, rummut. Muutakin porukkaa on ryhmän kuvioissa ajoittain pyörinyt, mutta tämä asian ydin, runkokolmikko, on alusta asti ollut ja pysynyt, eikä nyt viimeisen vuoden aikana olla päästetty muita hyväksi havaittua formaattia sotkemaan. Kesällä -94 pojat (keski-ikä kuusitoista) pääsivät Taiteiden yössä hankkimaan esiintymiskokemusta runsaan yleisön edessä. He musisoivat kävelykadun lavalla ja siellähän jengiä riitti. Näiden atomikkaiden nuorten miesten ajatusmaailmaa hallitsee vanhasta kunnan hippiliikkeestä tutut kuviot, vaikka eivät he nyt sentään aivan mitään love and flowers -juttuja heitä.

-Rasistit roskeen ja väkivaltaa ei tarvita. Se on meidän sanoma, vakuuttaa Joakim.

Tällä hetkellä pojat tehtailevat tosissaan ääniä Rock-Werstaalla ja kansanopiston studio on käytössä demon tekemistä varten. Siitähän se sitten ja kun poikien ajatuksista löytyy lämpöistä fiilistä, mitä maailmalle jakaa, niin ei muuta kuin lycka till.

Crossroads -duo

Hiljaiseloa sarallaan jatkaa Crossroads -duo. Viime keikasta on jo vierähtänyt aikaa, mutta yhdessä on aikaa vietetty soitannon merkeissä eli on muistettu ja jaksettu harjoitella. Nimittäin muutenhan se kipinä ei pysy tallella.

-Eiköhän se taas tästä, arvelee Hiltunen. Mitä on syytä toivoakin, sillä countrybluesin esittäjiä ei koskaan ole liikaa. Crossroadsin risteävät osapuolet ovat Max Bäckman kitara & laulu ja Timo Hiltunen kitara & laulu eli siinä molemmat saavat rauhassa kiskasta omat laulelmansa, minkä lisäksi yhteislauluakin kuullaan.

Molempien miesten innoituksen lähde on nimenomaan country blues ja näissä merkeissä yhteistyö aloitettiin 1987. Jossain vaiheessa duon irtopyöränä eli vararattaana pyöri myös bassoklarinetisti Kimmo Koskiranta, mutta siitäkin on jo aikaa.

Kaksistaan jaksetaan vielä kuitenkin jatkaa ja ehkä se 1991 purkitettu vaisuksi jäänyt demokin vielä joskus saa sen paljon puhutun tyylikkään jatkon.

Siv & Boogies

Maaliskuussa -93 heräsi tositoimiin Siv Laineen boogiebändi. Nimi tosin on erittäin harhaanjohtava, koska ohjelmisto koostuu pääosiltaan suomalaisesta ja suomenruotsalaisesta tanssimusiikista. Yksi selitys nimivalinnalle lienee se, että joukon kosketinsoittajana ja steelkitaristina musisoi niinkin rutinoitunut ammattilainen kuin Roy Rabb, joka on hoidellut taustoja Jussi Raittisesta Erkki Liikaseen, ja viimeksi ennen tätä projektia hänet nähtiin Jatta Sallisen Swingersseissä.

Muut musikantit ovat: rummuissa Osku Vase ja bassossa Kenneth Fogström.

Starttia voi kutsua mainioksi, sillä heti siunaantui hääkeikkaa sun muuta. Pääasiallisesti on kuitenkin esiinnytty vaasalais- ja varsinkin seinäjokelaisravintoloissa, johtuen Siv & Boogiesin keikkoja myyvän sikäläisen ohjelmatoimiston aktiivisuudesta.

Päivätöitä laulajatar Laine paiskii Vaasan Rewell Centerissä, Lippupalvelu Studio Ticketissä, joten monimuotoiset musiikkikuviot ovat tulleet hänelle vuosien varrella tutuiksi.

Barkin` Dogs

Keväällä -94 ilmestyi Vaasan bändikartalle uusi coverband -tulokas, Barkin` Dogs. Yhtyeessä soittavat: Tuffa, laulu ja basso, Olin, kitara, J.P., kitara ja Henkka rummut. Herrat Tuffa Ågren ja Henkka Henriksson ovat tulleet takavuosina tutuksi edesmenneen heavyjyry Hollis Brownin riveistä, että kyllä ulvovista koirista perinnettäkin löytyy. Pientä liikettäkin on jo esiintynyt, sillä aluksi lyömäsoittelun hoiteli Tommy Hokkanen. Miehen Ruotsiin muuton jälkeen Henkka ilmestyi kuvioihin.

-Meillä on treenattuja piisejä jo, niin paljon, että lähinnä kiikastaa siitä, että mitä soitettais, kertoo Henkka.

-Joo, tällä porukalla soitetaan just semmosia kipaleita, ku mistä me pidetään, esim. Thorogoodia, Rollareita ja Mountainia.

-Tää on tällasta iltaharrastusta, jota me käydään Werstaalla toteuttamassa. Kaveripiiri koolla ja silleen, selvittää Tuffa, joka yksityisyrittää viidettä vuotta Palosaarella sijaitsevassa Leison Cafessa.

-Kahvilanpidosta ei todellakaan saa mitään soittofiliksiä, mutta saapa tehdä hommia omaan tahtiinsa, pohtii basisti.

Ja omaan tahtiinhan säveletkin pitää sovittaa ja näin ulvovat koirat.

Scumbag

Hard core linjoilla heiluva Scumbag aloitti soittotouhut keväällä -94. Bändissä soittavat: Renne Korppila, laulu, Antti Pakka, rummut, Matti Pakka, basso, Kenneth Granholm, ykköskitara ja Jussi Teppo, kakkoskitara. Michistön ikäjakauma heiluu kuudentoista ja kahdeksantoista tietämissä. He ovat kotoisin Vaasa-Sepänkylä akselilta paitsi laulaja, joka käy Werstaalla harjoittelemassa Koivulalahdsta saakka.

-Me aloitettiin keväällä treenaan lähinnä huihin vuoksi, mutta nyt ku treenikämpäki on hoidettu, niin yritetään saada homma kunnolla toimiin.

-Lukutaan tollasella rankemmalla HC-linjalla. Tyyliin Jenkki kautta Ruotsi ja esityskieli on luonnollisesti englanti.

-Omia piisejä meillä ei ole valmiina vasta ku pari ja sit on muutama puolikas, summaa solisti Korppila ja kertoo demonkin kuuluvan lähitulevaisuuden suunnitelmiin.

Welmun studioisäntä Nappi Aaltonen

Viimeiset seitsemän vuotta on Jari "Nappi" Aaltonen vaikuttanut merkittävästi paikkakunnan musiikki-ilmeeseen hääriessään Rock-Werstaalla sijaitsevan Welmun äänitysstudion isäntänä. Tämän kahdeksanraitaisen demosuodattimen läpi on kahlannut suurin osa, niin olevista kuin edesmenneistäkin "bändiyrittäjistä". Ja onhan Nappin studiolla saatu mastereitakin aikaiseksi. Aaltonen osaa hommansa ja on ääniteknikkona kasvanut sen myötä. Miksaustouhut sujuvat tasaisen varmasti, mistä kertoo myös miehen rauhallinen luonteenlaatu. Parhaasta parinkymmenen demon vuositahdistista vauhti on viime aikoina kuitenkin hiipunut kymmenen pintaan. Mistä moinen johtuu, sitä ei tiedä Nappikaan, mutta eiköhän se taas siitä.

-Monet bändit käy kyllä hiomassa useampaan otteeseen samaakin demoa, mikä on ok, sillä vasta useampi vierailu opettaa myöntämään virheet kunnolla. Sit sitä saa jätettyä krääsän pois ja oppii et yksinkertainen on kaunista, valaisee äänitarkkailija, joka myös intohimoisena keikkakitaristina tunnetaan.

Martin Kantola Audio

Martin Kantolan äänitystyöskentely alkoi rakkaudesta musiikkiin. Tätä siivittivät soittotouhut koskettimien, basson ja akustisen parissa.

-Ajauin alalle harrastusäänittämisen myötä ja sitten -88 vahvistui päätös ammattimaisemmasta touhusta, minkä johdosta kävin vuoden koulutusjakson Ruotsissa. Sitten vuonna -90 Martin Kantola Audio starttasi liikuteltavalla kalustolla, joka siirtyi Bockin kulmassa sijaitseviin tiloihin -92. Tällä hetkellä Kantolan studiossa on menossa Rauni Rokan CD:n ja kasetin äänitykset ja hiljattain on tehty myös Setlareiden ja Stomppareiden äänitteet. Tallennettu on toki muutakin kuten Numbah Ten ja nuoremmista on vierailut Calenture, joka soittaa sitä rankemman linjan rokkia. Viime jouluna (-93) Kantola Audio työsti myös kaupunginorkesterin joululevyn, että kyllä miehellä on homma hanskassa.

-Ensi keväänä valmistuu Mustasaaren Karperöhön ne varsinaiset studiotilat: 120:n neliön soittotila, 70:n neliön tarkkaamo, 24 digitaaliraitaa ja siinä ne tärkeimmät eli periaatteessa tiloissa voi sitten tehdä vaikkapa kerralla koko kaupunginorkesterin äänityksiä ja mikä parasta perustuksia kaivetaan jo, innostuu musiikkiyrittäjä. Tähän uuteen laajentuneeseen yritykseen on odotettavissa myös asiantuntevaa tuottajavahvistusta Pietarsaaren suunnalta ja mikä luultavinta, niin jo helmikuussa -95 päästään tiloja testaamaan.

Kuvaussihteeri Aija Valtonen

Kuvaussihteerin kertomaa

Maaliskuussa -94 Club 25:ssä nauhoitettiin punkryhmä Klamydian ja pelimannipopppoo Stompin' Devils Cajun Bandin konsertit. Syksyllä sitten (Stompparit 15. elokuuta ja Klamydia 22. elokuuta) ohjelmat nähtiin ruudussa.

Filmatisoinnista vastasi YLE:n ruotsinkielinen TV-toimitus FST (Finlands Svenska Television).

Hommat ohjasi purkkiin Peruna Björklund ja kaiken aikaa takapiruna heilui kuvaussihteeri Aija Valtonen, jonka ideoi- mana koko homma käynnistyi.

-Rupesin puhumaan Clubista, kun se on sen verran hyvä ja kuvauksellinen paikka. Sain sitten Perunan innostumaan aiheesta ja pian Helsingin päästäkin näytettiin vihreää valoa.

-Ensiksi oli tarkoitus tehdä vain yksi pilottiohjelma (tuplateikka), josta tulikin kaksi ja kesällä -95 on tulossa vielä jatkoksi neljä. Näiden ohjelmien nauhoitukset aloitetaan huhtikuussa.

-Jatkon avaukseksi on puhuttu coverband Nipplesistä, mutta mitään ei ole vielä aivan lukkoon lyöty.

-Tarkoituksena olisi saada tiukkoja puolentunnin ohjelmia mahdollisimman erilaisilta bändeiltä, että saataisiin tämän seudun musiikkia monipuolisesti ruutuun, valottaa Valtonen.

Ohjelmapäällikkö tietää

Mahdollisuuksien mukaan seuraa paikallista rocktoimintaa Radio Vaasa. Bändien oma aktiivisuus yhteydenpidossa on useimmiten ratkaisevaa. Hyvä asia on se, että "rocktoimittaja" Tikkis usein patistelee ryhmiä radiolle päin.

Ohjelmapäällikkö Hippi Hovi tietääkin kertoa, että juuri tämän takia yhteistoiminta on hieman vilkastunut.

-Omakustanteet ovat kuitenkin viime aikoina vähentyneet joutu- en CD-kauteen siirtymisestä ja ikävä kyllä vieläkin monet alan ekakertalaiset jäävät radiopimentoon lähinnä sen takia etteivät huomaa tulla kellarista ulos, määrittelee Hippi.

-Eikä sekään riitä, että se levy on tehty, vaan kyllähän sitä pitäis saada joku kuuntelemaankin eli markkinointi kuuluu asiaan.

-Syytä on muistaa ettei me mikään rockradio olla, mutta paikallisjutut pyritään järjestään huomioimaan, kun vaan materia- alia toimitukseen saadaan, lupaa Hippi.

Paikallisradion ohjelma- päällikkö Hippi Hovi

"Rocktoimittaja" Tikkis

Toimittava käsikirjoittaja

Ekat kässarit Klamydian ja Stomppareiden ohjelmiin sorvasi Heikki Tikkanen.

-Oli mielenkiintoista päästä kokeileen TV-työtä, toteaa radio- toimittaja.

-Homma hoitui Welmun hallituksen kautta, koska olin siinä silloin istuvana jäsenenä ja kun ammatti on toimittaja, niin juttu ikäänkuin siunaantui osakseni.

-Joku siis tarvittiin Welmunkin puolesta asioita hoitaa ja minut katsottiin soveliaaksi. Siitä nämä käsikset, loppuselvittää Tikkis, joka osaltaan pitää huolta myös siitä, että Welmunkin ääni kuuluu paikallistaajuuksilla selkeästi, ja kun rokki on mieltä lähellä, niin

kuin H. Tikkasen tapauksessa, niin sillä on seurauksensa ja näin ollen Tikkis on ilmeisen tärkeä lenkki monissa yhteyksissä.

"Täysin turha, mutta tarpeellinen jälkianalyysi" eli PIENTÄ POHDINTAA

Katuajattelua tarvitaan, ettei teorian kirvestä kiveen hakattaisi. Logiikka antaa oivallukselle mahdollisuuden, johdonmukaistaa intuitiviset ideat.

Omaa osaamista on viljeltävä, luotava vaikutusmahdollisuudet.

Kaikki voitava on tehtävä, itsensä peliin heitettävä.

Vettä myllyyn

Yhteishyvä - onko se jokin vitsi? Liian harvoin omaa kustannusta sen nimissä "alennetaan".

Ihmisyuden kehityskaari - sehän on itsekkyyden äärimitta.

Ja taas kaikki vannovat: -Kaikki mikä ei ole minulle on minulta pois.

Onko joutavaan suunsoitteluun varaa? Ei, mutta sanavalmiutta ja ripaus röyhkeyttä vaaditaan, kun on painut-tava piikkiä inteleguelliin lihaan.

Sillä, oikeutta osakseen vaatii jokainen, mutta esteiksi sirotellut ehdot pitävät itse kunkin omassa karsinnassaan.

Kaadettava on vähintään teoreettisia muureja, sillä yksilötasolla yhteiskunnallinen vallankumous ottaa liian koville. Se on tehtävä ajatustasolla - itse kunkin.

Ja kyllä se siitä, "valehteli" entinenkin valtionpäämies.

Rasvaa koneeseen

Rokin, niin kuin kaiken muunkin markkinointi on välttämätöntä, sillä potkuahan on touhuun saatava. Tarpeen tullen sana on saatava leviämään. Eikä tämä ole vain kaupallista, koska se on käytännöllistä ja sehän on media-pelin sanelemaa.

Sikäli kun lahjoja on, niitä ei todellakaan pidä piilottaman. Ei, vaan levikkiä on saatava, koska se markkinaraon löytäminen voi todellakin olla kuin sen legendaarisen neulan etsimistä.

Öljä rattaisiin

Suhteellisuudentaju on laaja käsite. Epämieluisiinkin ratkaisuihin on sopeuduttava. Asiat otettava sellaisenaan. Ymmärrystä on hiottava ja kykyä mukautua. Faktoihin on turha tuijottaa ja teorit - ne on luotu kumottaviksi.

Jatkuvaa potkua nivusiin kaipaa yhteiskuntaoppi, eikä taidekasvatukseen tiedä missä harhailee. Liian helposti sekoaa omaan vaikeaselkoisuuteensa.

Ja oikeus on mitä on. Ja onko se edes kohtuullista, sekun on kyseenalaista.

Kuitenkin ihminen on intohimoisen sosiaalinen otus. Historia sen tietää. Pitäisi siis vähitellen opetella tuo kanssakäyminen sovinnollisesti hoitamaan.

Mutta kun ei. Aina vain sitä omaa takalista raaputetaan ja fakkiudutaan omiin pikku piireihin.

Kyllä, kyllä itse kunkin on osattava suhdetoimintansa hoitaa, mutta siinä sivutöinä pakkaa tuo yleinen suvaitsevaisuus unhoittua.

Kaikki on niin suhteellista

Asiat olisi hahmotettava koko kentän laajuudelta, ja silloin vasta ymmärtämisen ongelmiin törmätäänkin, sillä pallo on pyöreä: kaikki tulee vastaan kaikkea. Maailmankatsomuksen globaalisuus on puristanut kansat lähemmäksi toisiaan. Hätä luomakunnasta on yhteinen.

Että roll on rockpeople ja asiaa ämyreistä!

WELMU FC

Valmennus/Johtoporras:

Päävalmentaja Aku Aho

II-valmentaja Jyri-Jukka

Laitinen

III-valmentaja Markku Keho

Pelaajat/Joukkue:

Maalissa: Maiko Salo

Jussi Kinnunen

Juha Wahlström

Sebastian Saarela

Miika Kinnunen

Heikki Hovi

Pasi Lehtola

Petteri Kinnunen

Hannu Viinamäki

Taija Huntus

Pasi Urpiola

Heikki Tikkanen

Marko Latvala

Jorkka Terkko

Jari Aaltonen

Pekka Röppänen

Marko Heinonen

Jyri Kinnunen

Pentti Seppä

Pertti Kilpeläinen

Peter Asikainen

Kannatusjoukkue:

Kirsi Spoof

Marina Roos

Kirsi Lehtimäki

Hanna Kivioja

Virve Tammenpää

Jaana Lepistö

Timo Mäkinen

Maria Järveläinen

Arto Rinne

Jari Lampinen

Petri Lampinen

Arto Laaksoharju

Anniina Sadeoja

Nina Nousiainen

Toni Pitkäsalo

Camilla Rönnqvist

Cristian Saarela

Mari Harjula

Minna Vaijo

Blues parantaa olon, tekee hyvän mielen, mutta mitä tekee Rock n Roll?
Se potkii persuksiin.